

Monsieur le Greffier de la
Cour européenne des Droits de l'Homme
Conseil de l'Europe
F-67075 STRASBOURG CEDEX
FRANCE

Česká republika 10. prosince 2009

STÍŽNOST

Proti usnesení Ústavního soudu České republiky
ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09
předkládaná podle článku 34 Úmluvy
o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 45 a 47 Jednacího
řádu ESLP. Stěžovatelé žádají podle čl. 39 o předběžná opatření,
podle čl. 40 naléhavé sdělení o podané stížnosti
podle čl. 41 o přednostním projednání stížnosti Jednacího řádu ESLP

I. STRANY

A. STĚŽOVATEL

Stěžovatel č. 1

1. Příjmení: **Hejduková**
2. Jméno: **Zdeňka**
3. Pohlaví: žena
4. Státní příslušnost: občanka České republiky
5. Povolání: důchodkyně
6. Datum a místo narození: 1932
7. Trvalé bydliště: Dům s pečovatelskou službou v Mostě
U Parku 566/2072
434 01 Most
Česká republika
8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7

Stěžovatel č. 2

1. Příjmení: **Blaho**
2. Jméno: **Pavol**
3. Pohlaví: muž
4. Státní příslušnost: občan České republiky
5. Povolání: důchodce
6. Datum a místo narození: 1940
7. Trvalé bydliště: Dům s pečovatelskou službou v Mostě
Růžová 522/2071
434 01 Most
Česká republika

8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7

Stěžovatel č. 3

1. Příjmení: **Šnorychová**
2. Jméno: **Ilonka**
3. Pohlaví: žena
4. Státní příslušnost: občanka České republiky
5. Povolání: důchodkyně
6. Datum a místo narození: 1947
7. Trvalé bydliště: Dům s pečovatelskou službou v Mostě
U Parku 566/2072
434 01 Most
Česká republika
8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7

Stěžovatel č. 4

1. Příjmení: **Šnorych**
2. Jméno: **Jiří**
3. Pohlaví: muž
4. Státní příslušnost: občan České republiky
5. Povolání: důchodce
6. Datum a místo narození: 1942
7. Trvalé bydliště: Dům s pečovatelskou službou v Mostě
U Parku 566/2072
434 01 Most
Česká republika
8. Telefonní čísla:
9. Současná adresa: viz bod 7
10. Příjmení a jméno zástupce: **Krejza Jiří**, 27. 5. 1971
11. Povolání zástupce: kadeřník
12. Adresa zástupce: ul. Dr. Slavíka 1515, 413 01 Roudnice nad Labem
Česká republika
13. Tel. Číslo: +420 416 815 911
E-mail: krejzaj@volny.cz

B. VYSOKÁ SMLUVNÍ STRANA

14. **Česká republika**

II. SKUTKOVÉ OKOLNOSTI PŘÍPADU

1.

1. Všichni stěžovatelé žádali v letech 2001 až 2004 o přijetí do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Stěžovatelé se obrátili na Magistrát města Most na odbor

sociálních věcí, kde jim pracovnice ústně sdělila, že podmínkou přijetí do zařízení je předem zaplatit a podepsat smlouvu o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 15.000,- až 20.000,- Kč ve prospěch města Most podle toho, jak velký byt v zařízení sociální péče požadují. Ve skutečnosti zákonem nepřipustný „vstupní poplatek“ rovnající se vydírání. Toto sdělení obdrželi stěžovatelé předem také v písemné podobě, kde město Most doslovně vypsalo tuto a ostatní podmínky přijetí do zařízení a tento dvoustránkový dokument města Most se nazývá ***Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče.***

2. Protože stěžovatelé, oslabení věkem a nemocí, byli v tíživé životní situaci, museli se vydírání podřídit a nařízený vstupní poplatek pod názvem finanční příspěvek předem zaplatili městu Most v pokladně města Most ve výši 15.000 až 20.000,- Kč, na který město Most vystavilo **příjmový pokladní doklad.**
3. Stěžovatelům bylo nařízeno po zaplacení dostavit se zpět na odbor sociálních věcí a předložit pokladní doklad o zaplacení. Teprve potom byli stěžovatelé přijati do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě.
4. Stěžovatelé později zjistili, že jiní klienti zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě neměli povinnost zaplatit vstupní poplatek z důvodu, že městu Most tyto klienti vrátili městský byt. Protože stěžovatelé nežili v bytě města Most, který by městu vrátili **museli** zaplatit před přijetím do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě vstupní poplatek nazývaný „dare“ předem ve výši 15.000 až 20.000,- Kč.
5. Přijímání do penzionu se řídilo v té době vyhláškou ministerstva práce a sociálních věcí České republiky **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75 jsou do ústavů přijímáni občané, kteří potřebují vzhledem ke svým sociálním poměrům a zdravotnímu stavu ústavní sociální péči.** Tento postup přijímání seniorů oslabených věkem a nemocí do ústavů sociální péče a domů s pečovatelskou službou je porušováním Úmluvy a Listinou základních práv a svobod.
6. Tento postup přijímání stěžovatelů je v rozporu s Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „**Úmluva**“), proto se stěžovatelé obrátili se žalobou **ze dne 29. 11. 2006 č.j. 9 C 364/2006** o bezdůvodné obohacení na Okresní soud v Mostě. Okresní soud v Mostě žalobu stěžovatelů rozsudkem **ze dne 22. 8. 2007 č.j. 9 C 364/2006-84 zamítl.** Stěžovatelé proti rozsudku ze dne 22. 8. 2007 č.j. 9 C 364/2006-84 podali **odvolání ze dne 14. 9. 2007** ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který jejich odvolání nevyhověl **rozsudkem ze dne 8. 1. 2009 č.j. 9Co 982/2007-143** a potvrdil rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007 č.j. 9 C 364/2006-84.

2.

Řízení u Okresního soudu v Mostě vedené pod č.j.: 9C 364/2006

7. Stěžovatelé prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy mladšího podali k Okresnímu soudu v Mostě žalobu ze dne 26. 11. 2006 (doručeno 30. 11. 2006) sp. zn. 9C 364/2006 pro bezdůvodné obohacení částky 2x 20.000,- Kč a 15.000,- Kč s přísl. a náklady řízení proti městu Most Statutárnímu městu Most, Radniční 1, 434 01 Most, IČO: 266094.

8. Předmětem žaloby bylo následující:
Stěžovatelka č. 1) žádala město Most o přijetí do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě (dále jen "**zařízení**"), ul. U Parku. Na odboru sociálních věcí Magistrátu města Most paní Baráková žalobkyni č. 1) sdělila, že podmínkou přijetí do zařízení je zaplacení a podepsání smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 15.000,- až 20.000,- Kč ve prospěch města Most podle toho jak velký byt v zařízení sociální péče požaduje. Toto sdělení obdržela stěžovatelka také v písemné podobě, kde město Most doslovně vypsalo podmínky přijetí do zařízení a tento dvoustránkový dokument město Most se nazývá **Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče, která vypisují nejdůležitější údaje z Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.**
9. Stěžovatelka č. 1) žila v podnájmu. Nemohla tedy splnit podmínku vrátit městu Most městský byt a proto musela zaplatit vstupní poplatek pod názvem „Výše finančního příspěvku za byt“ 1+2 částku 20.000,- Kč. Protože stěžovatelka č. 1), oslabená věkem a nemocí, byla v takové tíživé životní situaci, že jí nezbývalo než přijetí do zařízení sociální péče a tedy nařízený vstupní poplatek pod názvem finanční příspěvek zaplatila městu Most v pokladně města Most ve výši 20.000,- Kč, na který město Most vystavilo **příjmový pokladní doklad ze dne 23. 8. 2004 číslo 6967.** Stěžovatelka č. 1) měla podle čl. V. „Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou“ bodu 4. „Výše finančního příspěvku za byt“ 1+2 uhradit částku 20.000,- Kč, jak stanovují **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.** Tuto nařízenou částku stěžovatelka uhradila **dne 23. 8. 2004.**
10. Stěžovatelce č. 1) bylo určeno po zaplacení se dostavit zpět na odbor sociálních věcí předložit pokladní doklad o zaplacení, teprve potom byla stěžovatelka č. 1) přijata do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě. Pro dokreslení jak pracuje **chybně nebo spíše úmyslně špatně** Magistrát města Most, uvádí stěžovatelka č. 1), že jí nebylo do dnes vystaveno odborem sociálních věcí Magistrátu města Most **rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče**, přestože ze zákona musí být vystaveno rozhodnutí o přijetí a stěžovatelům č. 3) a č. 4) vystaveno bylo. Stěžovatelce č. 1) vystaveno rozhodnutí o přijetí nebylo přestože žije se stěžovateli č. 3) a č. 4) ve stejném zařízení sociální péče.
11. Jediný doklad o přijetí do zařízení sociální péče má stěžovatelka č. 1) nájemní smlouvu, ze stejného dne zaplacení vstupního poplatku, dne 23. 8. 2004 s organizací města Most - názvu Mostecká bytová a. s., sídlem ul. J. Skupy č.p. 2522 v Mostě, která pronajímá stěžovatelce č. 1) **byt I. kategorie.** I zde poukazuje stěžovatelka na úmyslně špatný postup pronájmu, jelikož stěžovatelka č. 1) byla přijata do zařízení sociální péče, ale město Most, státem dotované **zařízení sociální péče** pronajímá **jako byty I. kategorie** a ne jako zařízení sociální péče.
12. Z výše uvedeného jde o úmysl porušit zákon a tak cíleně úmyslně poškodit stěžovatelku č. 1). Důvodem obcházení zákona jsou rozdílné měsíční ceny v dotovaném **zařízení sociální péče** a v pronajímaných **bytech I. kategorie a také to, že na zařízení sociální péče přispívá stát Česká republika dotacemi, ale na byty I. kategorie stát nepřispívá, jelikož nejsou sociálním zařízením.** Je důvodné podezření, že město Most od státu Česká republika pobíralo dotaci na zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě, přesto vedlo seniory jako obyčejné nájemníky v bytech I. Kategorie.
13. Stěžovatelka č. 1) po seznámení s podmínkami zaplacení vstupního poplatku musela, aby byla přijata, podepsat dne 06. 11. 2002 městu Most prohlášení s touto větou **"Svým podpisem stvrzuji, že jsem byla seznámena s podmínkami pro podání žádosti a přijetí do zařízení**

sociální péče v Mostě, které jsou uvedeny v Informacích pro žadatele." Zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě je zřizován a provozován městem Most, jako příspěvková organizace města.

14. Stěžovatel č. 2) také žádal o přijetí do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Také se obrátil na Magistrát města Most na odbor sociálních věcí, kde mu paní Baráková ústně sdělila, že podmínkou přijetí do zařízení je **předem** zaplacení a podepsání darovací smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku ve výši 15.000,- až 20.000,- Kč ve prospěch města Most, podle toho jak velký byt v zařízení sociální péče požaduje. Toto sdělení obdržel stěžovatel č. 2) také předem v písemné podobě, kde město Most doslovně vypsallo podmínky přijetí do zařízení a tento dvoustránkový dokument města Most se nazývá **Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče, která vypisují nejdůležitější jsou údaje z Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.**
15. Stěžovatel č. 2) byl městem Most informován dopisem ze dne 18. 6. 2002, "**Vaše žádost o umístění do zařízení sociální péče ze dne 20. 5. 2002 byla zařazena do pořádku žadatelů o umístění do Domu s pečovatelskou službou v Mostě.**"
16. Stěžovatel č. 2) žil v družstevním bytě, který vlastnilo stavební bytové družstvo Krušnohor ve městě Most. Byt stěžovatele č. 2) se nacházel v domě, který vlastnilo stavební bytové družstvo Krušnohor a stěžovatel č. 2) byl spolupodílníkem domu, jelikož splatil dne 8. 6. 1989 složenkou členský podíl a tím mu vzniklo právo na přidělení bytu.
17. Tedy byt stěžovatele č. 2) nebyl v majetku města Most a proto měl stěžovatel č. 2) povinnost zaplatit vstupní poplatek, podle **Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 článku V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odst. 3.** „V případě, že občan je uživatelem nebo vlastníkem bytu, který není v majetku města Most (byt družstevní, byt v osobním vlastnictví, byt podnikový, rodinný domek, apod.) vydá Městský úřad Most prostřednictvím odboru sociálních věcí rozhodnutí o přidělení bytu v domě s pečovatelskou službou **za podmínky uhrazení finančního příspěvku**, který je určen velikostí přidělovaného bytu v domě s pečovatelskou službou“. Správně právně, předem v rozporu s právním řádem ČR, vstupní poplatek.

odst. 4. Výše finančního příspěvku za byt:

velikost bytu	finanční příspěvek
---------------	--------------------

1 + 2	20.000,- Kč
-------	-------------

odst. 5. Finanční příspěvek bude poskytnut do sedmi dnů od uzavření „Smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku“ jednorázově v hotovosti do pokladny Městského úřadu města Most.

18. Protože stěžovatel č. 2), oslabený věkem a nemocí, byl v tíživé životní situaci, že mu nezbývalo než přijetí do zařízení sociální péče a tedy nařízený vstupní poplatek pod názvem finanční příspěvek zaplatil před uzavřením smlouvy, městu Most v pokladně města Most ve výši 20.000,- Kč, na který město Most vystavilo **příjmový pokladní doklad ze dne 21. 6. 2004 číslo 5795.** Stěžovatel č. 2) měl podle čl. V „Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou“ bodu 4. „Výše finančního příspěvku za byt“ 1+2 uhradit částku 20.000,- Kč

Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999. Tuto nařízenou částku stěžovatel uhradil předem, **dne 21. 6. 2004.**

19. Stěžovateli č. 2) bylo určeno po zaplacení se dostavit zpět na odbor sociální věci předložit předem pokladní doklad o zaplacení a teprve potom byl stěžovatel č. 2) přijat do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě. Pro dokreslení jak pracuje **v rozporu se zákonem, nebo spíše úmyslně špatně** Magistrát města Most, uvádí stěžovatel č. 2), že mu nebylo do dnes vystaveno odborem sociální věci Magistrátu města Most **rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče**, přestože ze zákona musí být vystaveno rozhodnutí o přijetí, které stěžovatelům č. 3) a č. 4) vystaveno bylo. Stěžovateli č. 2) vystaveno rozhodnutí o přijetí nebylo přesto, že žije se stěžovateli č. 3) a č. 4) ve stejném zařízení sociální péče.
20. Jediný doklad o přijetí do zařízení sociální péče má stěžovatel č. 2) nájemní smlouvu s organizací města Most **ze dne 23. 6. 2004** nazvanou Mostecká bytová a. s., sídlem ul. J. Skupy č.p. 2522 v Mostě, která pronajímá stěžovateli č. 2) **byt I. kategorie**. Nutno porovnat datum zaplacení tzv. finančního příspěvku a odst. 5, **Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.** I zde poukazuje stěžovatel na úmyslně protizákonný postup pronájmu, jelikož stěžovatel č. 2) byl přijat do zařízení sociální péče, ale město Most státem dotované **zařízení sociální péče** pronajímá **jako byty I. kategorie** a ne jako zařízení sociální péče. Všechny tyto právní úkony jsou neplatné. **Občanský zákoník č.40/64 Sb., v poledním znění, §39. Neplatný je právní úkon, který svým obsahem nebo účelem odporuje zákonu nebo jej obchází anebo se přičí dobrým mravům.**
21. Z výše uvedeného jde o neplatné právní úkony odporující zákonu, obcházející zákon a přičí se dobrým mravům s úmyslem tak poškodit stěžovatele č. 2). Důvodem přičícím se dobrým mravům a porušení zákona jsou rozdílné měsíční ceny za byt v dotovaném **zařízení sociální péče, kde stát Česká republika dotacemi přispívá** a v pronajímaných **bytech I. kategorie kde stát nepřispívá**. Z toho je možné se domnívat, že město Most od státu Česká republika pobíralo dotaci na zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě, ale seniory vedlo jako obvyčejné nájemníky v bytech I. kategorie. Byty I. kategorie nejsou sociálním zařízením.
22. Stěžovatelé č. 3) a č. 4) také žádali o přijetí do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Také se obrátili na Magistrát města Most na odbor sociálních věcí, kde jim bylo ústně sděleno, že podmínkou přijetí do zařízení je předem zaplatit a podepsání smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku darem ve výši 15.000,- až 20.000,- Kč ve prospěch města Most podle toho jak velký byt v zařízení sociální péče požadují. Toto sdělení obdrželi stěžovatelé č. 3) předem také v písemné podobě, kde město Most doslovně vypsalo podmínky přijetí do zařízení a tento dvoustránkový dokument město Most se nazývá **Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče, která vypisují nejdůležitější údaje z Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.**
23. Stěžovatelé č. 3) a č. 4) žili v družstevním bytě, který vlastnilo stavební bytové družstvo Krušnohor ve městě Most. Družstevní byt se nacházel na adrese U Lomu 1575, 434 01 Most. Na základě lékařského doporučení, kdy lékař na základě zdravotního stavu doporučil umístění stěžovatelů č. 3) a č. 4) v Domě s pečovatelskou službou v Mostě.
24. Protože stěžovatelé č. 3) a č. 4), oslabení věkem a nemocemi, byli v tíživé životní situaci, že jim nezbyvalo než požádat o přijetí do zařízení sociální péče. Nejdříve museli stěžovatelé č. 3)

a č. 4) předem podepsat s městem Most „**Smlouvu o poskytnutí finančního příspěvku ze dne 6. 6. 2001**“.

25. V této smlouvě se píše v bodě I.
- podbod 1.1. Stěžovatelé se zavazují městu Most poskytnout do sedmi dnů od uzavření této smlouvy finanční příspěvek ve výši 15.000,-Kč.
 - podbod 1.2. Finanční příspěvek bude poskytnut formou **darování peněz v hotovosti** do pokladny Magistrátu města Most.
 - podbod 1.4. město Most se zavazuje finanční příspěvek stěžovatelům č. 3) a č. 4) vrátit, jestliže do třiceti dnů od přijetí finančního příspěvku nevydá rozhodnutí, kterým kladně rozhodne o umístění stěžovatelů č. 3) a č. 4) do zařízení sociální péče.
26. Stěžovatelé č. 3) a č. 4) po podepsání Smlouvy o příspěvku museli darovat městu Most v pokladně města Most částku ve výši 15.000,- Kč, na který město Most vystavilo **příjmový pokladní doklad ze dne 6. 6. 2001 číslo 326**. Stěžovatelé č. 3) a č. 4) měli podle čl. V „Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou“ bodu 4. „Výše finančního příspěvku za byt“ 1+1 uhradit částku 15.000,- Kč **Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999**. Tuto nařízenou částku stěžovatelé č. 3) a č. 4) uhradili **dne 6. 6. 2001**.
27. Stěžovatelům č. 3) a č. 4) bylo nařízeno po zaplacení se dostavit zpět na odbor sociální věcí na Magistrátu města Most a předložit pokladní doklad o zaplacení, teprve potom stěžovatelé č. 3) a č. 4) obdrželi ještě ten den 6. 6. 2001 rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě.
28. Město Most vypsalo podmínky přijetí do zařízení sociální péče na dvoustránkový dokument s názvem ***Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče, který vypisuje nejdůležitější údaje z Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.***
29. Tento informační dokument města Most obsahuje jaké náležitosti musí splnit senior žadající o umístění v zařízení sociální péče. Nejdůležitější body výše uvedených ***Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999*** související s touto stížností jsou tyto:
30. **článek II. Podání žádosti**
- 1. Žádosti o umístění do domu s pečovatelskou službou se podávají na odboru sociálních věcí Městského úřadu město Most.
 - 2. Žádost o umístění si do domu s pečovatelskou službou může podat občan ČR, který d) je poživatelem starobního důchodu nebo plně invalidního důchodu a jeho zdravotní stav a sociální poměry odůvodňují potřebu pečovatelské služby nebo lze předpokládat, že tuto pomoc bude potřebovat pro postupné ubývání soběstačnosti a zhoršování zdravotního stavu.
 - 4. Součástí žádosti o umístění zařízení sociální péče je vyjádření lékaře o zdravotním stavu žadatele.
31. **článek III. Evidence žádostí**
- 1. Odbor sociálních věcí sestavuje pořadník čekatelů podle data podání žádosti.
32. **článek IV. Přednostní umístování do domu s pečovatelskou službou**

1. Občan, jehož postavení v pořadníku ještě nezakládá právo na umístění do domu s pečovatelskou službou může být na základě jeho žádosti přednostně umístěn za podmínky uhrazení finančního příspěvku ve výši 15.000,- Kč.

2. O tomto přednostním umístění rozhodne Rada města Most na základě doporučení sociální komise.

33. článek V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou

1. S občanem, který postoupí v pořadníku na místo k umístění do domu s pečovatelskou službou, bude uzavřena prostřednictvím odboru sociálních věcí dohoda o zániku nájmu stávajícího obecního bytu k poslednímu dni před nástupem do zařízení sociální péče. Rozhodnutím odboru sociálních věcí Městského úřadu města Most mu bude přiděleno ubytování v domě s pečovatelskou službou.

34. 2. S občanem, který postoupí v pořadníku na místo k umístění do domu s pečovatelskou službou a prokazatelně nevlastní rodinný domek ani neužívá žádný byt nebo jej dříve vrátil zpět městu a v současné době žije v podnájmu bude mu vyhověno stejným způsobem jako v předešlém bodě č. 1.

35. 3. V případě, že nebude před nástupem do domu s pečovatelskou službou uzavřena dohoda o zániku nájmu stávajícího bytu z důvodu

- občan je uživatelem nebo vlastníkem bytu, který není v majetku města Most (rodinný domek, byt v osobním vlastnictví, byt družstevní, byt podnikový apod.)

- občan je uživatelem městského bytu a v bytě jsou hlášeny osoby blízké.

vydá Městský úřad Most prostřednictvím odboru sociálních věcí rozhodnutí o přidělení bytu v domě s pečovatelskou službou za podmínky uhrazení finančního příspěvku, který je určen velikostí přidělovaného bytu v domě s pečovatelskou službou.

36. 4. Výše finančního příspěvku za byt:

velikost bytu	finanční příspěvek
0 + 1	10.000,- Kč
1 + 1	15.000,- Kč
0 + 2	15.000,- Kč
1 + 2	20.000,- Kč

37. 5. Finanční příspěvek bude poskytnut do sedmi dnů od uzavření „Smlouvy o poskytnutí finančního příspěvku“ jednorázově v hotovosti do pokladny Městského úřadu města Most.

38. článek VI. Ukončení pobytu v domě s pečovatelskou službou

1. V domě s pečovatelskou službou mohou bydlet pouze občané, kteří mají byt přidělený rozhodnutím odboru sociálních věcí. Přenechání bytu nebo jeho části není přípustné.

39. článek VII. Závěrečná ustanovení

1. Občané žijící v DPS se řídí domovním řádem a těmito pravidly.

2. O výjimkách z ustanovení těchto pravidel rozhoduje Městská rada Most.

3. Tato novela Pravidel nahrazuje Pravidla ze dne 4. 11. 1998 a schválila ji Městská rada Most dne 18. 3. 1999 usnesením č. 152/7 a nabývají účinnosti dnem 18. 3. 1999.

40. Tato Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 znamenají, že pokud senior vrátí městu Most městský byt nemusí zaplatit

vstupní poplatek - finanční příspěvek. Tímto protizákonným korupčním zvýhodněním jedné skupiny lidí považují stěžovatelé za jejich **diskriminaci čl. 14 zákaz diskriminace Úmluvy**. Stěžovatelé nemůžou za to, že zrovna nebydlí v bytě města Most, aby tak dostali výhodu vůči těm, kteří celý život z celoživotních úspor budovali pro svoje rodiny rodinné domky, nebo protože zrovna bydlí mimo obvod města Most. **V tomto bodě se jedná o úmyslnou diskriminaci stěžovatelů a korupci poskytnutím nepřípustné výhody nebo vyhlídky na ně, nebo jednání vyžadovaného od příjemce úplatku, nepřípustné výhody nebo vyhlídky na ně.**

41. V informačním dokumentu v kolonce přednostní umístění se píše, že žadatel o umístění v zařízení může žádat o **přednostní umístění** do zařízení sociální péče, které je **podmíněno uhrazením finančního příspěvku ve výši 15.000,- Kč** a o přednostním umístění rozhodne Rada města Most. Stěžovatelé poukazují na protiprávní umožnění přednostního umístění do zařízení sociální péče, vlivem kterého jsou **předběhnuti a diskriminováni** ti senioři, kteří se řádně přihlásili do pořadníku žadatelů o umístění a nemají finanční hotovost, nebo nechtějí z mravních důvodů přistupovat na **korupční možnost uplatit město Most** za výhodu předběhnutí ostatních žadatelů. Tento bod je také **úmyslně diskriminační a protiprávní** namířený proti stěžovatelům.
42. V informačním dokumentu v kolonce **nástup do zařízení** se píše, že pokud žadatel není uživatelem nebo vlastníkem bytu, který je v majetku města Most je **podmínka přijetí** do zařízení uhrazením finančního příspěvku (vstupního poplatku), který je určen velikostí bytu v zařízení sociální péče.
43. Město Most určilo dále v **Pravidlech pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999** protiprávní **podmínku přijetí v čl. V bodu 4. - vstupní poplatek** do zařízení finančním příspěvkem, který se pohyboval podle velikosti bytu v zařízení 1 + 1 ve výši 15.000,- Kč; 0 + 2 ve výši 15.000,- Kč; 1 + 2 ve výši 20.000,- Kč.
44. Podmínka přijetí do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě zaplatit **finanční částku - vstupní poplatek 15.000,- až 20.000,- Kč je nezákonná**, jelikož do zařízení sociální péče v celé České republice, které jsou dotovány státem se nesmí jako podmínka přijetí určit žádný vstupní poplatek ani dar nebo finanční příspěvek. Přijímání se řídí zákonem č. 114/1988 Sb. o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení kde podle ustanovení § 40 **obec v samostatné působnosti působí k překonávání nepříznivé životní situace občanů, kteří potřebují zvláštní pomoc** a poskytuje občanům, kteří potřebují zvláštní pomoc, systematickou výchovnou a poradenskou péči v zařízeních sociální péče, která spravuje. Tento postup město Most při přijímání seniorů oslabených věkem a nemocemi do zařízení sociální péče domů s pečovatelskou službou je porušováním lidských práv a odporuje čl. 2 odst. 4) Ústavy České republiky, který jasně stanovuje **nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá**. Statutární město Most porušilo Čl. 2 odst. 3) Listiny základních práv a svobod, kde se stanoví obdobně jako v ústavě **každý může činit, co není zákonem zakázáno a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá**. Dále spatřuji jednání Statutárního města Most v rozporu s čl. 3 odst 3) Listiny základních práv a svobod **nikomu nesmí být způsobena újma na právech pro uplatňování základních práv a svobod** a čl. 4 odst. 1) **povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod**.
45. Z výše uvedeného vyplývá, že žalované Statutární město Most neváhalo úmyslně vypracovat **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze**

dne 29. 3. 1999, která jsou jak výše uvedeno v rozporu s ústavními zákony České republiky a Evropskou Úmluvou. Město Most tato ***Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999***, vypracovalo z jednoho jediného důvodu, aby se mohlo obohatit na stěžovateliích a ostatních seniorech, kteří žádali přijetí do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě.

46. Město Most stěžovatele uvedlo úmyslně v omyl tvrzením o podmínce přijetí do Domu s pečovatelskou službou v Mostě zaplacením částky 15.000,- Kč až 20.000,-Kč, aby se tak mohlo na úkor seniorů bezdůvodně obohatit. Statutární město Most tak ke svému **zlovolnému úmyslu použilo nezákonného systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v České republice.**
47. Až když město Most vědělo, že stěžovatelé zaplatili vstupní poplatek a prokázali se pokladním dokladem, teprve potom jim bylo vydáno rozhodnutí o přijetí nebo přidělen byt v Domě s pečovatelskou službou v Mostě.
48. Všichni stěžovatelé pokud chtěli být přijati do Domu s pečovatelskou službou v Mostě museli zaplatit **vstupní poplatek** - finanční příspěvek, bez uhrazení nařízeného vstupního poplatku by nikdy nebyli přijati.
49. Město Most přidělilo všem stěžovatelům byty v dezolátním stavu, takže všichni stěžovatelé byli nuceni byty opravit za několik desítek tisíc korun. Stěžovatelé byty nucenými opravami za město Most zhodnotili. Tímto město Most vydělalo na pronájmu neobyvatelných bytů. Dokládá to **nečestné jednání města Most, přičící se dobrým mravům** již od samého počátku s přidělením bytů stěžovatelům.
50. Všichni stěžovatelé později nabyli dojmu, že město Most svými neústavními a v rozporu s Evropskou úmluvou **Pravidly pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999** úmyslně uvádělo stěžovatele v omyl, aby se město Most **záměrným poškozením stěžovatelů obohatilo** o částky 2 x 20.000,- Kč a 15.000,- Kč. To že se jedná o úmyslné obohacení na úkor stěžovatelů je v tomto případě velmi mírně řečené, neboť **jde o zcela jednoznačně o úmyslnou krádež** ze strany města Most.
51. Město Most se vyjádřilo k žalobě (vedené u Okresního soudu v Mostě pod č.j.: 9C 364/2006) ve svém **vyjádření ze dne 20. 6. 2007** prostřednictvím advokáta **JUDr. Daniela Voláka, Jiráskova 413, Litvínov**. Město Most se vyjádřilo na první straně vyjádření **ze dne 20. 6. 2007**, že stěžovatelé byli přijímáni do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou na základě **„Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999“**. Přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v Mostě je v současné době upraveno **„Pravidly pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne 28. 4. 2006“** (za město Most podepsal ing. Vladimír Bárta, primátor města a Mgr. Pavel Weiss, náměstek primátora), která nahradila Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne **29. 3. 1999** (za město Most podepsal ing. Jiří Šulc, starosta města a JUDr. Hana Jeníčková, 3. zástupce starosty).
52. Nová pravidla z roku 2006 jsou totožná s pravidly z roku 1999. Dále město Most na svou obranu uvádí ve vyjádření, že zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou není zařízení sociální péče, ale byty zvláštního určení, pro které si může město Most samo určit podmínky přijetí. Toto lživé tvrzení město Most vyvrátili stěžovatelé, prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy mladšího, **replikou ze dne 5. 7. 2007**.

53. V replice ze dne 5. 7. 2007 stěžovatelé poukazují na skutečnost, že město Most informovali stěžovatelé č. 1) a č. 2) pokusem o smír ze dne **23. 8. 2006** (zaslano e-mailem s digitálním podpisem 23. srpna 2006 10:39 na adresu Městského úřadu Most posta@mumost.cz a Městský úřad Most potvrdil přijetí „Vaše podání 2402 bylo přijato dne 2006-08-23 11:59:04 k dalšímu zpracování“) a stěžovatelé č. 3) a č. 4) dnem **22. 10. 2006**, že protizákonně město Most nařizuje povinné vstupní poplatky formou dobrovolného daru do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě, a dokonce všichni stěžovatelé uvedli příslušná ustanovení, která město Most porušuje.
54. Dnem **23. 8. 2006** a dnem **22. 10. 2006** se tak město Most dozvědělo veškeré skutkové okolnosti, z nichž jednoznačně mělo dovodit povinnost stěžovatelům vrátit bezdůvodné obohacení. Město Most přesto Okresní soud v Mostě ve svém **vyjádření ze dne 20. 6. 2007** informuje, že **přijímání seniorů do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě probíhá podle nových pravidel ze dne 28. 4. 2006**, která nahradila **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999**. Nová pravidla z roku 2006 jsou totožná s pravidly z roku 1999.
55. Z tohoto skutkového stavu je jednoznačné, že město Most se přiznalo dobrovolně, že postupovalo protiprávně úmyslně v době přijímání stěžovatelů, protože tak postupuje i v době kdy podalo město Most Okresnímu soudu v Mostě své **vyjádření ze dne 20. 6. 2007**, tedy rok po té co bylo město Most seznámeno a poučeno v pokusu o smír ze dne **23. 8. 2006** a ze dne **22. 10. 2006**, že vybírat vstupní poplatky do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě je nezákonné.
56. **Z těchto důvodů, že úmyslně město Most přes výzvy a informování o nezákonném nařizování platit vstupní poplatky stále město Most setrvává v nezákonném jednání, běží lhůta objektivní desetiletá podle § 107 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník.**
57. § 107 odst. 2 zák. č. 40/1964 Sb., Občanský zákoník
2) Nejpozději se právo na vydání plnění z bezdůvodného obohacení promlčí za tři roky, a jde-li o úmyslné bezdůvodné obohacení, za deset let ode dne, kdy k němu došlo.
58. Někteří stěžovatelé se po spousty let obraceli s žádostí o pomoc na město Most a později i na Vládu ČR, její ministerstva, Parlament ČR i JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv, které vždy odpovídali s velkou neochotou a úmyslným postupem nevedoucí k nápravě a pomoci seniorům.
59. Okresní soud v Mostě rozhodl rozsudkem ze dne 22. 8. 2007 sp. zn. 9C 364/2006-84 tak, že žalobu **zamítá**. V odůvodnění Okresní soud v Mostě uvedl, že:
„stěžovatelka č. 1) dne 6. 11. 2002 podepsala dokument o seznámení se s podmínkami pro přijetí do zařízení sociální péče v Mostě. Nejpozději dne 6. 11. 2002 se stěžovatelka č. 1) seznámila se všemi skutkovými okolnostmi, z nichž mohla případně dovodit povinnost žalované vrátit bezdůvodné obohacení. Žaloba byla nicméně datována až dnem 29. 11. 2006, tedy po uplynutí dvouleté subjektivní promlčecí doby.
60. *stěžovatelé č. 2) zaplatil za přijetí do domu s pečovatelskou službou dne 21. 6. 2004 a dne 23. 6. 2004 uzavřel se společností Mostecká bytová, a.s. nájemní smlouvu o nájmu bytu v Domě s pečovatelskou službou v Mostě. Dne 23. 6. 2004 se tak stěžovatelé č. 2) seznámil se všemi skutkovými okolnostmi, z nichž mohla případně dovodit povinnost žalované vrátit bezdůvodné*

obohacení. Žaloba byla nicméně datována až dnem 29. 11. 2006, tedy po uplynutí dvouleté subjektivní promlčecí doby.

61. stěžovatelé č. 3) a č. 4) zaplatili za přijetí do domu s pečovatelskou službou dne 6. 6. 2001 a téhož dne obdrželi rozhodnutí o přijetí do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě. Dne 6. 6. 2001 tak stěžovatelům č. 3) a č. 4) mohlo vzniknout bezdůvodné obohacení a téhož dne se rovněž dozvěděli veškeré skutkové okolnosti, z nichž případně mohli dovozovat povinnost žalované vrátit bezdůvodné obohacení. Žaloba byla nicméně datována až dnem 29. 11. 2006, tedy po uplynutí tříleté objektivní promlčecí doby i po uplynutí dvouleté subjektivní promlčecí doby.
62. Soudu tak nezbylo než žalobu ohledně vydání bezdůvodného obohacení s příslušenstvím zamítnout, a to v souladu s § 100 odst. 1 obč. Zák. “
63. Stěžovatelé poukazují na skutečnost, že Okresní soud v Mostě úmyslně poškodil stěžovatele, jelikož v jejich případě jde o zlý úmysl nezákonným jednáním města Most se obohatit na úkor stěžovatelů.

3.

Řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem vedené pod č.j.: 9 Co 982/2007 (9C 364/2006)

64. Stěžovatelé podali prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy mladšího odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007, sp. zn. 9 C 364/2006-84. V odvolání stěžovatelé poukazovali na skutečnost, že Okresní soud v Mostě vadně posoudil věc odůvodněním, že u stěžovatelé č. 1) a č. 2) již uplynula dvouletá subjektivní promlčecí doba a u stěžovatelů 3) a 4) uplynula jak doba subjektivní tak objektivní.
65. Samozřejmě, že se jedná o omyl, neboť v tomto případě běží lhůta **objektivní desetiletá**. Město Most má rozsáhlý servis odborníků, kteří nejenže vědí a jsou vyškoleni, ale musí znát jak postupovat v dané situaci, v tomto případě při přijímání seniorů do zařízení sociální péče.
66. Jestliže postupovalo město Most **protiprávně, je bezpochyby, že tak činil úmyslně se obohatit na úkor seniorů stěžovatelů**. Kdyby úmyslně tak nečinil, jednoduše by neuváděl ve vyjádření nepravdivosti a věc by urovnal. Jestliže město Most v protiprávním svém jednání nadále pokračuje i u dalších seniorů, činí tak úmyslně, a jestliže úmyslně okrádá seniory i nyní, to úmyslně se obohacoval na úkor stěžovatelů i dříve. O tom, že město Most **nadále pokračuje v nezákonném přijímání žadatelů seniorů do zařízení sociální péče** se zmiňuje samo město Most ve vyjádření k žalobě ze dne 20. 6. 2007, ve kterém město Most soud informuje následovně.
67. Přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v Mostě je v současné době upraveno „Pravidly pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne 28. 4. 2006, která nahradila Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.
68. V rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007, sp. zn. 9 C 364/2006-84 úmyslně soud konstatuje, že „stěžovatelka č. 1) dne 6. 11. 2002 podepsala dokument o seznámení se s podmínkami pro přijetí do zařízení sociální péče v Mostě. Nejpozději dne 6. 11. 2002 se stěžovatelka č. 1) seznámila se všemi skutkovými okolnostmi, z nichž mohla případně dovodit

povinnost žalované vrátit bezdůvodné obohacení. Žaloba byla nicméně datována až dnem 29. 11. 2006, tedy po uplynutí dvouleté subjektivní promlčecí doby.“

69. Okresní soud v Mostě v rozsudku u ostatních stěžovatelů konstatuje, že lhůta *dvouletá subjektivní promlčecí doba* plyne od okamžiku zaplacení vstupního poplatku, ale u stěžovatelky č. 1) od okamžiku seznámení se s podmínkami pro přijetí dne **6. 11. 2002**. Nezbyvá než konstatovat, že Okresní soud v Mostě tak postupoval **úmyslně s cílem poškodit** žalobkyni č. 1) neboť stěžovatelka č. 1) zaplatila vstupní poplatek do domu s pečovatelskou službou dne **23. 8. 2004** a pokus o smír zaslala dne **23. 8. 2006**. Tedy stěžovatelka č. 1) **neproměškala dvouletou subjektivní promlčecí dobu** a náleží ji vrácení vstupního poplatku tak jak žádala v žalobě.
70. Okresní soud v Mostě **úmyslně poškodil** žalobkyni č. 1) když určil **zlovolně**, že její dvouletá subjektivní promlčecí doba započala běžet dnem **6. 11. 2002** kdy se seznámila s podmínkami přijetí přičemž k bezdůvodnému obohacení došlo až o dva roky později konkrétně dne **23. 8. 2004** kdy skutečně uhradila vstupní poplatek. Tato skutečnost je úmyslným trestným činem Okresního soudu v Mostě, kdy lhůtu počítá ode dne seznámení se s podmínkami a ne ode dne vzniku bezdůvodného obohacení dne **23. 8. 2004**.
71. Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl **rozsudkem ze dne 8. 1. 2009 sp.zn. 9Co 982/2007-143** o vydání bezdůvodného obohacení s úrokem z prodlení a penále ve výši 0,5% za každý měsíc, o odvolání stěžovatelů proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007 sp. zn. 9C 364/2006-84 tak, že rozsudek okresního soudu **p o t v r d i l**. Protože Okresní soud v Mostě rozsudkem ze dne 22. 8. 2007 sp. zn. 9C 364/2006-84 žalobu zamítl stěžovatelé neměli ve věci žádný úspěch.
72. V napadeném rozsudku Krajský soud v Ústí nad Labem nesprávně konstatuje na první straně, že se jedná o penále ve výši 0,5% za každý měsíc. Stěžovatelé napadají tuto úřednickou chybu neboť od samého začátku v pokusu o smír ze dne **23. 8. 2006** a ze dne **22. 10. 2006** požadovali 0,5% penále za každý započatý den.
73. V odůvodnění napadeného rozsudku na str. 6 se odvolací krajský soud ztotožnil s Okresním soudem v Mostě, že stěžovatelé znali všechny okolnosti vzniku bezdůvodného obohacení v okamžiku, kdy zaplatili finanční příspěvek – povinný vstupní poplatek formou daru. Od této lhůty podle odvolacího soudu běžela dvouletá promlčecí lhůta k vydání bezdůvodného obohacení.
74. V poučení napadeného rozsudku je uvedeno, proti tomuto rozsudku není přípustné dovolání. Stěžovatelům nezbylo než podat ústavní stížnost ze dne 20. 3. 2009.

4.

Řízení u Ústavního soudu České republiky vedené pod č.j.: IV. ÚS 893/09

75. Stěžovatelé podali prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy mladšího **ústavní stížnost ze dne 10. 4. 2009**. V této ústavní stížnosti stěžovatelé Ústavní soud České republiky informovali v čem spatřují Krajského soudu v Ústí n. L. rozhodnutí rozsudkem ze dne **22. 6. 2006. sp. zn.: 9 Co 392/2005-227** za porušující ústavní práva stěžovatelů. Stěžovatelé si dali velkou práci s tím, aby Ústavnímu soudu ČR velmi podrobně, jasně a logicky vysvětlili v

čem spatřují porušení jejich ústavních práv. Stěžovatelé si dali velkou práci se sepsáním ústavní stížnosti, neboť měli obavy, aby Ústavní soud ČR nerozhodl zcela nelogicky a vadně tak, jak rozhodl Okresní soud v Mostě a Krajský soud v Ústí nad Labem. Stěžovatelé Ústavnímu soudu ČR svou věc vysvětlili totožně tak jako to vysvětlují v této stížnosti Evropskému soudu. To znamená, že Ústavní soud byl obeznámen absolutně se všemi okolnostmi ve stejném měřítku a rozsahu jako Evropský soud. Přesto Ústavní soud České republiky rozhodl **vadně** usnesením ze dne **30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09.**

76. Stěžovatelé Ústavnímu soudu dále uvedli i skutečnost, že léte roku 2006 se stěžovatelé dozvěděli, že Jiří Krejza starší z Roudnice nad Labem, kterého zastupoval současný zástupce stěžovatelů, vyhrál soudní spor s ústavem sociální péče Domovem důchodců v Roudnici n. L., ul. Sámova, který také nařizoval podmínku přijetí vstupní poplatek ve výši 55.500,-Kč. Odvolací Krajský soud v Ústí n. L. rozhodl rozsudkem ze dne **22. 6. 2006. sp. zn.: 9 Co 392/2005-227**, který zrušil rozsudek Okresního soudu v Litoměřicích ze dne 8. 3. 2005 sp. zn.: 15 C 159/2005-172 , že **nařizovat vstupní poplatky do ústavů sociální péče je protizákonné.**
77. Následně Nejvyšší soud České republiky rozhodl rozsudkem ze dne **9. září 2008 sp. zn. 30 Cdo 1863/2007-169** ve věci stěžovatelka Marie Máčalíkové, bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti proti městu Most Město Uherské Hradiště, o zaplacení částky 70.000,- Kč, vedené u Okresního soudu v Uherském Hradišti pod sp. zn. 5 C 282/2004, o dovolání město Most proti rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočce ve Zlíně ze dne **19. září 2006, č.j. 59 Co 110/2006-116**, takto: Soud v odůvodnění uvedl, že město Uherské Hradiště protizákonně nařizovalo podmínku přijetí do zařízení sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti a proto následná darovací smlouva je neplatná a město Uherské Hradiště musí částku za přijetí vrátit.
78. Stěžovatelé dále v ústavní stížnosti poukazovali na skutečnost, kdy ústav sociální péče Domov důchodců v Roudnici nad Labem od svého zprovoznění od 1. října roku 2003 nařizoval protiprávní podmínku přijetí zaplacením poplatku 55.500,- Kč a dokonce svévolně proti vůli některých klientů si sám úmyslně strhával měsíčně z jejich měsíčního důchodu různě velké částky od 500,- Kč do 1.500,- Kč, které domov důchodců vykazoval jako dary.
79. Stejnou protizákonnou činností se úmyslně obohatilo město Uherské Hradiště, které také některým seniorům nařizovalo v letech 1996 a 1997 zaplatit při přijetí do zařízení sociální péče vstupní poplatek ve výši 70.000,- Kč a manželskému páru 100.000,- Kč.
80. Nakonec statutární město Most se také neváhalo úmyslně protiprávním svým nařizováním seniorům v letech 2001 a 2004 zaplatit vstupní poplatek ve výši 15.000,- Kč až 20.000,- Kč do zařízení sociální péče Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti.
81. V Roudnici nad Labem do zdravotnického zařízení Léčebny dlouhodobě nemocných je také požadován protiprávní měsíční poplatek formou daru 6.000,-Kč po nemocných pacientech, kterými jsou převážně senioři oslabení věkem a nemocemi.
82. Pro tyto příklady je společné to, že na seniorech je použit organizovaným spolením vytvořený **systém masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v celé České republice.** Zástupce stěžovatelů výše uvedený postup **systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v celé České republice** zdokumentoval a podrobně popsal v otevřeném dopise s peticí podepsanou zneužitými seniory adresované Václavu

Klausovi, prezidentovi České republiky ze dne 22. 11. 2005 (dále jen "*petice - otevřený dopis*").

83. Petici podepsali senioři a občané dokazující podvody státní správy a místních samospráv v těchto zařízeních, které zástupce zdokumentoval:
Penzion pro seniory Uherské Hradiště, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště,
Dům s pečovatelskou službou v Mostě, U Parku 566/2072, 434 01 Most,
Dům s pečovatelskou službou, ul. Janovská čp.486, 110 00 Praha 10,
Domov důchodců Roudnice n. L., Sámova 2481, 413 01 Roudnice nad Labem,
Domu s pečovatelskou službou ve Vrchlabí ulice Pražská 1343,
Podřípská nemocnice s poliklinikou v Roudnici nad Labem, spol.s.r.o., oddělení léčebna dlouhodobě nemocných.
84. **Z výše uvedeného je jednoznačné, že všechny zařízení sociální péče a oddělení nemocnic použili protiprávního systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v celé České republice.**
85. Stěžovatelé ESLP nebudou zdlouhavě znovu opisovat znění ústavní stížnosti, které je totožné se zněním této stížnosti k ESLP a zasílají jako důkaz v příloze ústavní stížnost ze dne 10. 4. 2009.
86. Stěžovatelé požadovali po Ústavním soudu ČR, aby vydal tento **n á l e z** :
Soud vyslovuje, že rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2009 sp.zn. 9Co 982/2007-143 byla porušena práva stěžovatelů zaručená čl. 2, čl. 90 Ústavy a čl. 2, čl. 3, čl. 4 Listiny základních práv čl. 6 právo na spravedlivý proces Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
87. Dnem uvedeným v nález se pro rozpor s ústavním pořádkem ČR zrušuje rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2009 sp. zn. 9Co 982/2007-143.
88. **Ústavní soud České republiky rozhodl vadně usnesením ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09, že ústavní stížnost o d m í t á , ve kterém v odůvodnění uvedl následující lež.**
89. Z ústavní stížnosti a vyžádaného spisu Okresního soudu v Mostě č.j. 9C 364/2006 Ústavní soud zjistil, že stěžovatelé se žalobou podanou dne 30. 11. 2006 domáhali po žalovaném Statutárním městu Mostu zaplacení částek ve výši 2 x 20.000,- Kč a 2 x 15.000,- Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení, které vzniklo, když město Most neoprávněně určil a vybral vstupní poplatek za **přednostní umístění** do zařízení sociální péče. Okresní soud v Mostě rozsudkem ze dne 22. 8. 2007 č.j. 9C 364/2006-84 žalobu zamítl z důvodu uplynutí jak dvouleté subjektivní promlčecí doby, tak tříleté objektivní promlčecí doby.
90. Stěžovatelé ESLP dávají na vědomí, že Ústavní soud ČR úmyslně lže ve svém odůvodnění na 1. straně když píše, že zjistil „*když město Most neoprávněně určil a vybral vstupní poplatek za přednostní umístění do zařízení sociální péče*“. Toto tvrzení Ústavního soudu ČR je lživé a účelové s cílem napomoci organizovanému zločinu jelikož město Most neurčilo stěžovatelům podmínku za přednostní **umístění** do zařízení sociální péče, ale podmínku uhrazení vstupního poplatku dle *Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* článku V. Podmínky přijetí do domu s **pečovatelskou službou** odstavec 3. V případě, že nebude před nástupem do domu s pečovatelskou službou uzavřena dohoda o zániku nájmu stávajícího městského bytu z důvodu - občan je uživatelem nebo vlastníkem bytu, který není v majetku města Most (byt družstevní,

byt podnikový, rodinný domek, byt v osobním vlastnictví, apod.) Vydá Městský úřad Most prostřednictvím odboru sociálních věcí rozhodnutí o přidělení bytu v domě s pečovatelskou službou za podmínky uhrazení finančního příspěvku, který je určen velikostí přidělovaného bytu v domě s pečovatelskou službou.
Podle odstavce 4. Výše finančního příspěvku za byt:

	velikost bytu	finanční příspěvek
stěžovatelé č. 1) a č. 2)	1 + 2	20.000,- Kč
stěžovatelé č. 3) a č. 4)	0 + 2	15.000,- Kč

91. Další důkaz podvodného odůvodnění Ústavní soud České republiky je, že za přednostní umístění se platil finanční poplatek formou daru podle *Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* článku IV. **Přednostní umístění do domu s pečovatelskou službou**
odstavec 1. Občan, jehož postavení v pořadníku ještě nezakládá právo na umístění do domu s pečovatelskou službou může být na základě jeho žádosti **přednostně** umístěn za podmínky uhrazení finančního příspěvku ve výši 15.000,- Kč.
Odstavec 2. O tomto přednostním umístění rozhodne Rada města Most na základě doporučení sociální komise.
92. Stěžovatelé č. 1) a č. 2) nemohli uhradit přednostní umístění jelikož nehradili částku 15.000,- Kč, ale částku 20.000,- Kč. Částka 20.000,- Kč se neplatila za přednostní umístění.
93. Další důkaz o tom, že všichni stěžovatelé **nezaplatili za přednostní umístění** do Penzionu, ani **nebyli přednostně do Penzionu umístěni** je, že **nikdy** Rada města Most o tomto přednostním umístění nerozhodovala. Ve spise Okresního soudu v Mostě **není** informace o přednostním umístění stěžovatelů do Penzionu, protože **neexistuje**. Odůvodnění Ústavního soudu České republiky je **účelové napomoci organizovanému zločinnému spolčení (§ 43 pachatel, který spáchá úmyslný trestný čin jako člen zločinného spolčení se považuje za pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch zločinného spolčení, jestliže okolnosti činu podstatně zvyšují stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost.), který úmyslně poškozuje stěžovatele.** § 163a odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., Trestního zákona kdo založí zločinné spolčení, nebo kdo zločinné spolčení podporuje, bude potrestán odnětím svobody.
94. Ze strany Ústavního soudu České republiky jde tedy prokazatelně o účast na organizovaném zločinu, kterého je členem Statutární město Most, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Státní zastupitelství, Okresní soud v Mostě, Krajský soud v Ústí nad Labem a nyní Ústavní soud České republiky.
95. Stěžovatelé podle *Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* nežili v bytě města Most, ale ve svém nebo družstevním bytě a proto museli splnit podmínku článku V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odstavec 3. a uhradit finanční příspěvek.
Takovéto nařízení je v rozporu s článkem 14. zákaz diskriminace Evropské úmluvy a ústavními zákony ČR.
96. Stěžovatelé se cítí být uraženi odůvodněním Ústavního soudu České republiky, jelikož by na takový korupční podvod přednostního umístění do zařízení sociální péče Penzionu nikdy nepřistoupili. Zakotvení přednostního umístění do zařízení sociální péče Penzionu v

Pravidlech pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 článku IV. Přednostní umístění do domu s pečovatelskou službou stěžovatelé považují za nezákonné korupční jednání, které město Most neváhá zakotvit do veřejné listiny *Pravidlech pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999*. Takovéto jednání považují stěžovatelé za porušení 14. zákaz diskriminace Evropské úmluv, kdy jsou přímo město Most zvýhodnění občané bohatí a znevýhodnění občané chudí. Stěžovatelé tuto nezákonnou činnost město Most odůvodňují tím, že není možné do zařízení sociální péče Penzionu, které vlastní občané město Most ale, i občané ČR nahlížet na občany podle výše jejich majetku nebo finančních prostředků. Tímto přednostním umístěním dochází k veřejné propagaci korupčního jednání „úplatkářství“, kterého se dopouští jak město Most, které úplatek veřejně přijímá tak i ten kdo úplatek poskytne. V tomto případě senior, který na takové zvýhodnění přednostního umístění do Penzionu přistupuje. Ústavní soud České republiky se právě snaží svým lživým odůvodněním navodit dojem, že stěžovatelé postupovali vědomě korupčně přednostním umístěním. Ústavní soud České republiky tak úmyslně si vymyslel tuto fiktivní, neexistující situaci. Takovéto průhledné prokazatelně lživé odůvodnění je typický příklad zneužití pravomoci Ústavní soud České republiky, který místo aby chránil ústavní práva sám Ústavní soud České republiky soud se spolupodílí na organizovaném zločinu vymyšleným, lživým odůvodněním.

5.

Řízení u Okresního státního zastupitelství v Ústí nad Labem vedené pod č.j.: 1ZN 7115/2009-2

97. Stěžovatelé se také obrátili na Okresní státní zastupitelství svým trestním oznámením ze dne 25. 6. 2009. stěžovatelé ve svém trestním oznámení velmi podrobně vysvětlili v čem vidí porušení ústavních zákonů a základních lidských práv. Mgr. Eva Vetýšková, státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství odpověděla sdělením **ze dne 10. 7. 2009 č.j. 1ZN 7115/ 2009-2, že nebude trestní oznámení dále prověřováno.**
98. V odůvodnění Mgr. Eva Vetýšková, státní zástupkyně uvádí, že „*Hrazení vstupního poplatku, nařízeného městem Most v souvislosti s přijetím do zařízení sociální péče do Penzionu – domu s pečovatelskou službou v Mostě. Současně bylo zjištěno, že Vaše podání obdobného charakteru, které se týkalo Domova důchodců v Roudnici nad Labem, bylo již v roce 2004 přezkoumáno Krajským státním zastupitelstvím v Ústí nad Labem se závěrem, že uvedené skutečnosti nenasvědčují tomu, že došlo ke spáchání trestného činu, o čem jste byl vyrozuměn přípisem ze dne 1. 9. 2004 č.j. 2 KZN 658/2004.*“
99. Stěžovatelé nesouhlasili s vyřízením jejich trestního oznámení ze dne 25. 6. 2009 a podali opravný prostředek stížnost ze dne 21. 7. 2009 ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem.

6.

Řízení u Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem vedené pod č.j.: 2 KZN 376/2009-11

100. Stěžovatelé podali stížnost ze dne 21. 7. 2009 ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem, ve které napadli rozhodnutí Okresní státní zastupitelství ze dne 10. 7. 2009 č.j. 1ZN 7115/ 2009-2, kterým bylo vadně vyřízeno trestní oznámení.
101. Stěžovatelé si ve své stížnosti stěžovali na Mgr. Evou Vetýškovou, Státní zástupkyni, která odpověděla **nezákonnou formou**, která nemá náležitosti zejména chybí poučení kam stěžovatel může podat opravný prostředek, není ve vyjádření nadepsání názvu dopisu. Dále si poškození stěžují, že **vadně bylo trestní oznámení posouzeno**, protože se jednoznačně jedná o trestý čin, kdy město Most nařídilo vstupní poplatek ve formě daru za přijetí do zařízení sociální péče Dům s pečovatelskou službou v Mostě.
102. Důkazem protiprávního nařízení je, že poškození byli přijímáni do zařízení soc. péče Domu s pečovatelskou službou na základě „**Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999**“. Přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v Mostě je v současné době upraveno „**Pravidly pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne 28. 4. 2006** (za město Most podepsal ing. Vladimír Bártl, primátor města a Mgr. Pavel Weiss, náměstek primátora), která nahradila Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne **29. 3. 1999** (za město Most podepsal ing. Jiří Šulc, starosta města a JUDr. Hana Jeníčková, 3. zástupce starosty). Nová pravidla z roku 2006 jsou totožná s pravidly z roku 1999.
103. Tento postup přijímání seniorů oslabených věkem a nemocemi do ústavů sociální péče a domů s pečovatelskou službou je porušováním lidských práv a odporuje ústavním zákonům a čl. 14 zákaz diskriminace Evropské úmluvy o lidských právech. Přijímání se řídí vyhláškou ministerstva práce a sociálních věcí České republiky **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75 jsou do ústavů přijímáni občané, kteří potřebují vzhledem ke svým sociálním poměrům a zdravotnímu stavu ústavní sociální péči.**
104. Stížnost stěžovatelů vyřídil JUDr. Václav Vaněk, státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem sdělením ze dne **14. 8. 2009 č.j.: 2 KZN 376/2009-11**, kde sděluje, že *nebyli zjištěny žádné vady Okresního státního zastupitelství, proto Váš podnět odkládám s tím, že další obsahově stejné podněty nebudou vyřizovány ani nebude potvrzeno jejich přijetí.*
Stěžovatelé jsou přesvědčeny, že Krajské státního zastupitelství v Ústí nad Labem poškodilo stěžovatelé úmyslně.

7.

Řízení u JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv České republiky sp.zn.: 159/2005/VOP/ZG.

105. Stěžovatelé se společně dohodli, že za stěžovatele se obrátí stěžovatel č. 2) Pavol Blaho na JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv České republiky. stěžovatelé č. 2) Pavol Blaho žádal o ochranu práv JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv České republiky kde mu vysvětlil v čem spočívá porušení jeho práv vinou město Most , které nařídilo stěžovatelé hradit vstupní poplatek do Penzionu z důvodu, že nebydli v domě město Most. Na stížnost stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha odpověděla Anna Šabatová, zástupkyně veřejného ochránce práv dopisem ze dne 17. 3. 2005 sp.zn.: 159/2005/VOP/ZG, kterou pověřil pan Motejl, ve čtvrtém odstavci, že podnět stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha odkládá z důvodu,

ustanovení § 12 odst. 1 zák. 349/1999 Sb. o veřejném ochránci práv jelikož podnět nespadá do jeho působnosti.

106. Anna Šabatová, zástupkyně veřejného ochránce práv sdělila stěžovatelé č. 2), že pokud chce peníze vymoci zpět odkázala jej na možnost podání žaloby k soudu. Z nepřátelské odpovědi Anny Šabatové, zástupkyně veřejného ochránce bylo stěžovatelům jasné, že dále se na obracet na veřejného ochránce práv s žádostí o ochranu nemá žádný smysl a tedy již více se na něj neobrátili.
107. Anna Šabatová, zástupkyně veřejného ochránce práv je členem Rady vlády pro lidská práva. Na Radu vlády pro lidská práva se také stěžovatelé obrátili **dne 12. 5. 2006 peticí - otevřeném dopise zaslaném panu prezidentovi** se žádostí o ochranu jejich práv.
108. Zástupce Jiří Krejza stěžovatelé žádal jménem stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha o informaci nahlédnout do spisu stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha sp.zn.: 159/2005/VOP/ZG. JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce práv České republiky v rozporu se zákonem nevydal informace a Ústavní soud České republiky práva Jiřího Krejzy neochránil. Tato skutečnost se stala stížností vedenou u **Evropského soudu pro lidská práva ve Štrasburku pod číslem jednacím 4841/09.**

8.

Řízení u Vlády České republiky

109. Stěžovatelé se také obrátili prostřednictvím svého zástupce Jiřího Krejzy písemně **dne 24. 11. 2005** na Vládu České republiky, které zaslali **Petici o systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech** (dále jen „Petice“) společně s **Otevřeným dopisem ze dne 22. 11. 2005 panu Václavu Klausovi, prezidentovi České republiky** (dále jen „Otevřený dopis“).
stěžovatelé a další poškození senioři podepsali Petici, ve které nesouhlasí podmínkou přijetí povinného placení vstupních poplatků skrytých za dobrovolný dar do různých zařízení sociální péče.
Petici podepsali stěžovatelé, senioři a občané dokazující podvody státní správy a místních samospráv v těchto zařízeních:
Penzion pro seniory Uherské Hradiště, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště,
Dům s pečovatelskou službou v Mostě, U Parku 566/2072, 434 01 Most,
Dům s pečovatelskou službou, ul. Janovská čp.486, 110 00 Praha 10,
Domov důchodců Roudnice n.L., Sámova 2481, 413 01 Roudnice nad Labem,
Domu s pečovatelskou službou ve Vrchlabí ulice Pražská 1343,
Podřípská nemocnice s poliklinikou v Roudnici nad Labem, spol.s.r.o., oddělení léčebna dlouhodobě nemocných.
110. **Otevřený dopis ze dne 22. 11. 2005 panu Václavu Klausovi, prezidentovi České republiky** odnesl Jiří Krejza prezidentovi na Hrad 22. 11. 2005, v té době Jiří Krejza nezastupoval stěžovatelé, stěžovatelé pouze podepsali Petici v domněnku, že se s jejich věcí budou všichni, kterým se Petice zašle zabývat a bude zjednána náprava. Jiří Krejza napsal **Václavu Klausovi, prezidentovi České republiky Otevřený dopis ze dne 22. 11. 2005 a přiložil Petici**. V Otevřeném dopise Jiří Krejza podrobně popsal nezákonné praktiky měst, jejich městských úřadů a ministerstev, kteří kryjí systém masového porušování lidských práv páchaných na seniorech. Jiří Krejza tyto nezákonné praktiky odhalil, protože jeho babička Marie Krejzová byla přijata do Domova důchodců v Roudnici nad Labem jen na základě toho,

že musela uhradit vstupní poplatek 55.500,- Kč, jak nařídilo podvodné Zastupitelstvo města Roudnice nad Labem.

111. Protože Vláda České republiky nereagovala na doporučený dopis ze dne 24. 11. 2005 s Peticí – Otevřeným dopisem zaslal Jiří Krejza **dne 11. 3. 2006** (doručeno dodejkou 13. 3. 2006) znovu dopis Vládě ČR, že neodpověděla na dopis 24. 11. 2005 s Peticí – Otevřeným dopisem.
112. Odpověděl Jan Birke, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády dopisem **ze dne 21. 4. 2006 č.j.:08856/06-OSV**. Pan Birke sděluje, že byl informován Ministerstvem práce a sociálních věcí o problematice vybírání darů ve výši 55.500,-Kč v Domově důchodců v Roudnici nad Labem.
113. Jiří Krejza jménem stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha odepsal Vládě České republiky dopis **ze dne 12. 5. 2006**, že Jan Birke, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády dopisem **ze dne 21. 4. 2006 č.j.:08856/06-OSV** se vyjadřuje pouze o Domovu důchodců v Roudnici nad Labem a zapomněl sdělit, že porušování lidských práv se také děje i v dalších zařízeních sociální péče, které jsou v Petici – Otevřeném dopise posány a také, že Vláda ČR nečinně přihlíží a seniorů se nezastane.
114. Odpověděl Jan Birke, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády dopisem **ze dne 19. 5. 2006 č.j.:10917/06-OSV**, že podání stěžovatelé č. 2) Pavola Blaha předává vrchní ředitelce kanceláře Ministra práce a sociálních věcí paní Haně Vejmelkové, se žádostí o zaujetí stanoviska k jeho obsahu, se kterým budete seznámen.
115. Jiří Krejza jménem manželů Jana a Anny Hráčkových z Penzionu pro seniory v Uherském Hradišti zaslal Vládě České republiky dopis **ze dne 30. 5. 2006**. Manželé Hráčkovi museli za přijetí do Penzionu zaplatit 100.000,-Kč. Manžele Hráčkovi podvedl Okresní soud v Uherském Hradišti rozsudkem č.j.:3C156/2000-67 ze dne 23. 1. 2000. Následně Krajský soud v Brně rozsudkem č.j.:20Co189/2001-93 ze dne 17. 9. 2002 **zamítl** jejich odvolání. Manželům Hráčkovým zbylo obrátit se ústavní stížností na Ústavní soud České republiky, který ústavní stížnost usnesením ze dne 7. 8. 2007 sp. zn.: IV. ÚS 1665/07 **odmítl**. Manželům Hráčkovým nezbylo než podat stížnost k **Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku vedenou pod číslem jednacím 8875/08 v páté sekci**.
116. Odpověděl Jan Birke, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády dopisem **ze dne 6. 6. 2006 č.j.:12262/06-OSV**, že podání manželům Hráčkových předává vrchní ředitelce kanceláře Ministra práce a sociálních věcí paní Haně Vejmelkové, se žádostí o zaujetí stanoviska k jeho obsahu, se kterým budete seznámen..
117. Jiří Krejza jménem Květy Štrbíkové z Domova důchodců v Roudnici nad Labem odepsal Vládě České republiky dopis **ze dne 28. 6. 2006**. Květa Štrbíková musela zaplatit 55.500,-Kč vstupní poplatek dobrovolným darem za přijetí do Domova důchodců v Roudnici nad Labem.
118. Odpověděl Jan Birke, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády dopisem **ze dne 11. 7. 2006 č.j.:13979/06-OSV**, že podání Květy Štrbíkové předává Ministerstvu práce a sociálních věcí, do jehož kompetence řešení dané problematiky na vládní úrovni náleží, se žádostí o zaujetí stanoviska k jeho obsahu, se kterým budete seznámen.
119. Jiří Krejza jménem Jan a Anna Hráčkovi, Carmen Vlková, Ludmila Vrbová, Marie Mácalíková všichni bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova , 686 01

Uherské Hradiště. Zdeňka Hejduková, Pavol Blaho a Jiří a Ilonka Šnorychovi všichni bytem Dům s pečovatelskou službou v Mostě, ul. U parku a Růžová, 434 01 Most. Květa Štrbíkova, Jiřina Hájková, Josef Petřík, Michal Krajč všichni bytem Domov důchodců v Roudnici nad Labem, ul. Sámova, 413 01 Roudnice nad Labem a Marie Hořeninová, Třebízského, 413 01 Roudnice nad Labem napsal Vládě České republiky dopis **ze dne 12. 11. 2006**, se žádostí o zjednání nápravy neboť vláda do dnešních dnů nic neřeší a jen přihlíží.

120. Odpověděl Jan Novák, vedoucí Úřadu vlády České republiky dopisem **ze dne 18. 1. 2007 č.j.:00218/07-OSV**, že *„Ministerstvo práce a sociálních věcí se opakovaně vyjadřovalo o vybírání vstupních poplatků formou darovacích smluv nedochází k porušování platných právních předpisů Ministerstva práce a sociálních věcí o přijímání do ústavů sociální péče vyhláška MPSV č. 182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o soc. zabezpečení. Zároveň ministerstvo doporučilo, aby se stěžovatelé a senioři obrátili na soud.“*
121. Stěžovatelé byli odpovědí Vlády České republiky psychicky a fyzicky vyčerpaní a považovali za bezpředmětné, bezúčelné dále komunikovat s Vládou České republiky a už víc se na ni neobrátili.

9.

Řízení u MUDr. Džamily Stehlíkové, ministřiny vlády pro lidská práva č.j.:07009/07-KLP

122. Stěžovatelé prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy se obrátili s žádostí **ze dne 10. 5. 2007** o pomoc a ochranu jejich lidských práv na MUDr. Džamilu Stehlíkovou, ministřinu vlády pro lidská práva.
123. MUDr. Džamila Stehlíková, ministřina vlády pro lidská práva odpověděla dopisem **ze dne 28. 6. 2007 č.j.:07009/07-KLP**, ve kterém sděluje *„Považuji za nehorázné vyžadování „sponzorských darů“ příspěvkovými organizacemi soc. služeb. Doporučuji Vám si udělat právní rozhbor a zvážit šance na úspěch v případném soudním sporu.“*
124. Z neochoty MUDr. Džamily Stehlíkové, ministřiny vlády pro lidská práva, která stěžovatelům nechce pomoci a radí jim aby se soudili a sami si tak zjednali nápravu. Stěžovatelé dospěli k názoru a ani není v jejich silách dále pokračovat v korespondenci s neochotnou ministřiní. MUDr. Džamila Stehlíková, ministřina vlády pro lidská práva, s týmem vládních úředníků a odborníků se zabývá dodržováním lidských práv, rozvojem občanské společnosti a nestátního neziskového sektoru, záležitostmi romské komunity a národnostních menšin a systematicky napomáhá usnadnění života zdravotně postižených občanů.

10.

Řízení u Rady vlády pro lidská práva č.j.:11115/06-RLP

125. Stěžovatel č. 2) Pavol Blaho se také obrátil prostřednictvím svého zástupce Jiřího Krejzy písemně dne 12. 5. 2006 na Radu vlády pro lidská práva. Rada vlády České republiky pro lidská práva (dále jen Rada) je poradním orgánem vlády České republiky pro otázky ochrany lidských práv a základních svobod osob v jurisdikci České republiky, který byl zřízen usnesením vlády ČR č. 809 ze dne 9. prosince 1998. Sleduje dodržování a naplňování Ústavy České republiky, Listiny základních práv a svobod a dalších právních norem upravujících

ochranu a dodržování lidských práv a základních svobod. Rada dále sleduje vnitrostátní plnění mezinárodních závazků České republiky v oblasti ochrany lidských práv a základních svobod mimo jiné také plynoucích z Úmluvy. Stěžovatelé ve svém dopise Radě sdělili mimo jiné následující:

126. „*Rada vlády České republiky pro lidská práva, dne 22. 11. 2005 jsem zaslal "petici - Otevřený dopis pro prezidenta České republiky Václava Klause ze dne 22. 11. 2005 " (dále jen "otevřený dopis"), ve kterém popisuji zdokumentované porušování práv seniorů při jejich přijímání do ústavů sociální péče, kde je po seniorech vymáhána protizákonně částka za přijetí a mnohdy i měsíční úhrady v podobě darů a vstupních poplatků. Toto vše jsem velmi pečlivě popsal v petici - otevřeném dopise zaslaném panu prezidentovi.*
127. *Pan prezident nemá pravomoc dát zjednat nápravu. Prezident České republiky může seniorům výrazně pomoci pokud vyjádří nesouhlas s porušováním práv seniorů což pevně věřím, že by se svého lidu zastal určitě první Československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk.*
128. *Z těchto důvodů zasílám petici - otevřený dopis ze dne 22. 11. 2005 ještě Radě vlády České republiky pro lidská práva, aby se porušováním lidských práv na seniorech zabývala. V otevřeném dopise popisuji porušování lidských práv v několika ústavech sociální péče na různých místech České republiky. Důkazem jsou podepsané petice proti diskriminaci seniorů v České republice přímo poškozenými seniory.“*
129. **Rada vlády České republiky pro lidská práva odpověděla dopisem ze dne 20. 6. 2006 č.j.:11115/06-RLP**, „*Váš podnět postoupíme členům výboru pro hospodářská, sociální a kulturní práva Rady vlády České republiky pro lidská práva, s návrhem aby se Vámi popisovanými skutečnostmi zabývali a prostřednictvím podnětu Radě že podnět bude předložen Radě vlády České republiky pro lidská práva navrhli kroky ke změně tohoto stavu. Pokud výbor rozhodne, že k tomuto bodu připraví podnět, budeme Vás o tomto rozhodnutí informovat a pozveme Vás na jednání Výboru k této záležitosti.“*
130. Rada vlády České republiky pro lidská práva se již nikdy více neozvala. Není v silách stěžovatelé a jejich zástupce aby donekonečna urgovali nebo dokonce přemlouvali Radu vlády České republiky pro lidská práva, má pracovat jak je její náplní a chránit lidská práva stěžovatelé.
131. Z výše uvedených důvodů pokládali všichni stěžovatelé a jejich zástupce Jiří Krejzu Radu vlády České republiky pro lidská práva za zbytečnou instituci, která nepracuje pro občany. Stěžovatelé nabyli dojmu, že když takto Rada vlády České republiky pro lidská práva zachází se stěžovatelem č. 2) Pavlem Blahou určitě by stejně zacházela i s ostatními stěžovateli, proto se již více na Radu neobrátili.

11.

Řízení u Rady vlády pro seniory a stárnutí populace č.j.:07486/07-OSV

Řízení u zmocněnce vlády pro lidská práva pan ing. Jan Litomiský č.j.:07486/07-OSV

132. Stěžovatelé prostřednictvím svého zmocněnce Jiřího Krejzy zaslali dne **16. 5. 2007** Radě vlády pro seniory a stárnutí populace "petici - Otevřený dopis pro prezidenta České republiky Václava Klause ze dne 22. 11. 2005 " , ve kterém je zdokumentované porušování práv

seniorů při jejich přijímání do ústavů sociální péče, kde je po seniorech vymáhána protizákonně částka za přijetí a mnohdy i měsíční úhrady v podobě darů a vstupních poplatků. Stěžovatelé žádali, aby se Rada vlády pro seniory a stárnutí populace tímto zabývala a pomohla stěžovatelům.

133. Vláda České republiky odpověděla dopisem ze dne 23. 5. 2007 č.j.:07486/07-OSV, že Vaše podání předávám Radě vlády pro seniory a stárnutí populace a zmocněnci vlády pro lidská práva panu ing. Janu Litomiskému.
Do dnešního dne nebyla náprava zjednána ani nepřišla odpověď.

12.

Řízení u Ministerstva práce a sociálních věcí č.j.:2006/33246-22

134. Ministerstvo práce a sociálních věcí odpovědělo stěžovatelé č. 2) Pavlovi Blahovi dopisem ze dne 15. 6. 2006 č.j.2006/33246-22 Domy s pečovatelskou službou a byty v nich jsou součástí bytového fondu a podmínky jejich přidělování jsou plně v kompetenci vlastníků těchto bytů, do které nemůže Ministerstvo práce a soc. věcí zasahovat. Doporučuji o vysvětlení požádat město Most, popřípadě se obrátit na soud.
135. Tato odpověď Ministerstva práce a sociálních věcí **dokazuje jak se** Statutární město Most, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Státní zastupitelství, Police České republiky, Okresní soud v Mostě, Krajský soud v Ústí nad Labem, Ústavní soud České republiky, JUDr. Otakar Motejl, veřejný ochránce lidských práv, Anna Šabatová, zástupkyně veřejného ochránce lidských práv, zástupce vlády pro lidská práva pan ing. Jan Litomický, Rada vlády pro lidská práva, Rada vlády pro seniory a stárnutí populace, MUDr. Džamila Stehlíková, ministryně vlády pro lidská práva **sjednotili jako banda organizovaného zločinu na podvodu jak poškodit stěžovatelé. Tento nepřátelský postoj bandy organizovaného zločinu ke stěžovatelům je důsledkem špatného až téměř žádného prostředku ochrany práv stěžovatelů v České republice, protože všechny tyto nástroje k ochraně práv stěžovatelů jsou pod kontrolou bandy organizovaného zločinu.** § 163a odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., Trestního zákona kdo založí zločinné společenství, nebo kdo zločinné společenství podporuje, bude potrestán odnětím svobody.

13.

Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 za město Most podepsal ing. Jiří Šulc, starosta města a JUDr. Hana Jeníčková, 3. zástupce starosty.

136. Stěžovatelé poukazují na **stížnost k ESLP ze dne 26. 7. 2008 číslo 37007/08 pátá sekce**, kde Jiří Krejza nar. 27. 5. 1971 napadá nezákonný Jednací řád Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 26. 9. 2007, který porušuje článkem 14 zákaz diskriminace Úmluvy. Jednací řád omezuje na veřejném zasedání občany na kratší dobu vystoupení a na pouze jedno vystoupení, ale členům zastupitelstva delší dobu vystoupení a neomezený počet vystoupení. Tato diskriminace je uzákoněna ve veřejné listině Jednací řád Zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 26. 9. 2007, kdy byl hejtmánem Ústeckého kraje **ing. Jiří Šulc**

137. Stěžovatelé tak poukazují na skutečnost, kdy **ing. Jiří Šulc byl starostou města Most**, které vydalo **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999**. Právě tato pravidla porušují článek 14 zákaz diskriminace Úmluvy.
138. Protože napadený právní předpis jednací řád byl vadný, respektive jeho ustanovení článek 9, nezbylo stěžovateli než podat ústavní stížnost ze dne 5. 11. 2007, kterou Ústavní soud usnesením sp. zn.: I. ÚS 2860/07 ze dne 24. 1. 2008 odmítl.
139. Stěžovatelé tak chtějí poukázat, že pokud státní moc zákonodárná, výkonná a soudní neochrání občany České republiky dovoli tím a napomáhá, aby národu nebezpečný člověk **ing. Jiří Šulc**, který v roce 1999 poškozoval občany na regionální úrovni města Most, mohl dál postoupit do politických špiček aby se stal hejtmánem Ústeckého kraje a tak mohl poškozoval občany nejen na krajské úrovni, ale i celostátní. Z takovýchto pro občany nebezpečných lidí se stávají poslanci a senátoři Parlamentu České republiky, kteří schvalují zákony, ale i mezinárodní smlouvy. Tito lidé tvoří pak hrozbu nejen pro lid České republiky, ale i pro lid celé Evropské unie. Evropský soud pro lidská práva je pak úmyslným poškozováním státní moci zákonodárná, výkonná a soudní v České republice zatěžován stížnostmi občanů ČR, kteří byli úmyslně poškozeni státní moci zákonodárná, výkonná a soudní v České republice. Dále to vypovídá o nedemokratičnosti v České republice, kde státní moci zákonodárná, výkonná a soudní pracuje v neprospěch lidu.

14.

Advokát JUDr. Daniel Volák, Jiráskova 413, Litvínov

140. Město Most se vyjádřilo k žalobě (vedené u Okresního soudu v Mostě pod č.j.: 9C 364/2006) ve svém **vyjádření ze dne 20. 6. 2007** prostřednictvím advokáta **JUDr. Daniela Voláka, Jiráskova 413, Litvínov**. Město Most se vyjádřilo na první straně vyjádření **ze dne 20. 6. 2007**, že stěžovatelé byli přijímáni do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou na základě **„Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999“**.
141. Stěžovatelé poukazují na skutečnost, kdy advokát **JUDr. Daniel Volák, Jiráskova 413, Litvínov**, Okresnímu soudu v Mostě vysvětluje, že stěžovatelé byli přijímáni na základě **„Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999“**, které porušují evidentně článek 14. zákaz diskriminace Úmluvy.
142. Město Most a město Litvínov spolu sousedí. Dnes je starostou města Litvínov právě advokát **JUDr. Daniel Volák**. Advokát **JUDr. Daniel Volák živě** obhazuje „Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999“ a dnes je starostou města Litvínov.

15.

Filmový dokument „O vydírání seniorů v České republice“

143. Stěžovatelé souhlasili, aby o jejich diskriminaci byl natočen dokument „O vydírání seniorů v České republice“, který vypovídá pravdu o tom jak v České republice funguje **system masového porušování lidských práv páchaných na seniorech**. Tento dokument byl přihlášen na Mezinárodní filmový festival dokumentární tvorby do Jihlavy, který probíhal ve dnech 27. 10. - 1. 11. 2009. Vedení festivalu nezařadilo dokument do programů ani neodpovídalo na opětovný dotaz. Dokument natočil Jiří Krejza a stále se doplňuje o nové skutečnosti. Mezinárodní filmový festival

dokumentární tvorby v Jihlavě je dotován Českou republikou prostřednictvím Ministerstva kultury, Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie, Statutárního města Jihlava, Kraje Vysočina. Cenzura v České republice nikde takový dokument nezveřejní ani se nezveřejní v žádném sdělovacím prostředku.

144. Stěžovatelé v dokumentu postupně vyjadřují svůj pohled na řízení u soudů a doplní dokument i o průběh řízení a rozsudky Evropského soudu pro lidská práva. Dokument je součástí přílohy této stížnosti a je zveřejněn na internetové stránce Jiřího Krejzy s názvem <http://duchodci-webz.cz/>.

III. PORUŠENÍ ÚMLUVY A JEJÍCH PROTOKOLŮ

1.

145. Základem porušení Úmluvy jsou města Most *Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* **článek V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odstavec 3.** Tato pravidla porušují článek 14. Zákaz diskriminace, čl. 1. Právo respektovat lidská práva, čl. 17. Zákaz zneužití práva. Následně usnesení Ústavního soudu České republiky **ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09** porušuje čl. 6. Právo na spravedlivý proces Úmluvy.
146. Dále stěžovatelé podrobně rozepíší v čem spatřují porušení Úmluvy Okresním soudem v Mostě a Krajským soudem v Ústí nad Labem, dozorovým orgánem Ministerstva vnitra, stěžovatelé poškodil dále JUDr. Otakar Motejl, Veřejný ochránce lidských práv České republiky, Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky, Senát Parlamentu České republiky, Vláda České republiky a její poradní orgány jako Jan Jařab vládní zástupce pro lidská práva, Rada vlády pro lidská práva, Rada vlády pro seniory a stárnutí populace, Ministerstvo pro lidská práva a menšiny, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Krajské státní zastupitelství v Ústí nad Labem. Jan Jařab vládní zástupce pro lidská práva v současné době zastává funkci člena kabinetu pana Vladimíra Špidly, člena Evropské komise pro zaměstnanost, sociální věci a rovnost příležitostí.

2.

Porušení čl. 14. zákaz diskriminace Úmluvy vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09

147. Stěžovatelé tvrdí, že usnesení Ústavního soudu České republiky **ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09** je vadné a úmyslné s cílem poškodit stěžovatele, kteří se domáhají oprávněně svých základních lidských práv.
148. Z této stížnosti vyplývá, že vadným usnesením Ústavního soudu České republiky **ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09 je úmyslně Ústavní soud České republiky napomáháno organizovanému zločinu, ve kterém jsou zapojeni** Statutární město Most, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo vnitra, Státní zastupitelství, Polici České republiky, Okresní soud v Mostě, Krajský soud v Ústí nad Labem a nyní Ústavní soud České republiky.

149. Důkazem nezákonného jednání Ústavního soudu České republiky je samotné odůvodnění usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09, ve kterém se píše:
„Z ústavní stížnosti a vyžádaného spisu Okresního soudu v Mostě č.j. 9C 364/2006 Ústavní soud zjistil, že stěžovatelé se žalobou podanou dne 30. 11. 2006 domáhali po žalovaném Statutárním městu Mostu zaplacení částek ve výši 2 x 20.000,- Kč a 2 x 15.000,- Kč s příslušenstvím z titulu bezdůvodného obohacení, které vzniklo, když město Most neoprávněně určil a vybral vstupní poplatek za přednostní umístění do zařízení sociální péče. Okresní soud v Mostě rozsudkem ze dne 22. 8. 2007 č.j. 9C 364/2006-84 žalobu zamítl z důvodu uplynutí jak dvouleté subjektivní promlčecí doby, tak tříleté objektivní promlčecí doby.“
150. Toto odůvodnění Ústavního soudu České republiky je lživé a úmyslné s cílem poškodit stěžovatele, jak stěžovatelé vysvětlili v bodě II. této stížnosti. stěžovatelé nikdy nezaplatili městu Most za přednostní přijetí do Penzionu, ale protože jim to nařizovaly *Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* článek V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odstavce 3.
151. Odůvodnění Ústavního soudu České republiky je svévolné lživé, které se ve vyžádaném spisu Okresního soudu v Mostě č.j. 9C 364/2006 nenachází. Ani Okresní soud v Mostě, Krajský soud v Ústí nad Labem a město Most nikdy nesdělili, že stěžovatelé zaplatili za přednostní přijetí do Penzionu.
152. Ústavní soud České republiky měl k dispozici celý spis i ústavní stížnost stěžovatelů, kteří podrobně popsali Ústavnímu soudu České republiky všechny skutkové okolnosti. Ústavní soud České republiky úmyslně poškodil stěžovatele aby se sám zapojil do organizovaného zločinu, neboť ze spisu jednoznačně vyplývá, že v *Pravidlech pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* článek V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odstavce 3. porušují článek 14. zákaz diskriminace
153. Stěžovatelé shledávají, že není možné sankcionovat nebo nařizovat podle Pravidel článku V. odstavce 3. finanční příspěvek **žadatelům, kteří nežijí v městském bytě**, kteří vrátí městu, ale žijí v rodinném domě, ve svém bytě, nebo v bytě družstevním a naopak podle *Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* článek V. Podmínky přijetí do domu s pečovatelskou službou odstavce 1 a 2 žadatele, kteří žijí v domě ve vlastnictví města Most přijímat bez vstupního poplatku. Správné přijímání seniorů do Penzionu jako zařízení sociální péče se řídilo v té době vyhláškou ministerstva práce a sociálních věcí České republiky **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75 jsou do ústavů přijímáni občané, kteří potřebují vzhledem ke svým sociálním poměrům a zdravotnímu stavu ústavní sociální péči.** To znamená, že přijat mohl být ten žadatel, který vzhledem ke svému věku a špatnému zdravotnímu stavu, nebo vzhledem ke svým sociálním poměrům potřeboval péči jaká je v zařízení sociální péče Penzionu. Podle vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí České republiky **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75** měl přednost při přijetí do Dům s pečovatelskou službou ten žadatel, který byl zdravotně na tom hůř než ten žadatel, který byl relativně zdravý nebo úplně zdravý. Naproti tomu město Most porušovalo vyhlášku **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75** a vydalo vlastní *Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999*, která jsou v rozporu s vyhláškou **č. 182/1991 Sb. , kde podle § 75** a dokonce s Úmluvou. Rozpor s Úmluvou je hlavně, že diskriminuje žadatele stěžovatele nařizováním vstupního poplatku a zvýhodňuje žadatele, kteří žijí **v bytě v majetku města Most**, které přijme do Penzionu bez vstupního poplatku.

3.

Porušení čl. 17 zákaz zneužití práva Úmluvy vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09

154. Ústavní soud České republiky byl na nezákonná Pravidla města Most v ústavní stížnosti stěžovateli upozorněn. Ústavní soud České republiky měl dále vyhodnotit, že *Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999* **článek IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod 1., 2. a 3.** dokonce **propagují** korupční jednání tím, že v odstavci 1. za úplatek ve výši 15.000,- Kč bude žadatel přednostně přijat do Domu s pečovatelskou službou.
155. Odstavec č. 1. Pravidel zní následovně: Občan, jehož postavení v pořadníku nezakládá právo na umístění do Dům s pečovatelskou službou a od podání žádosti o umístění do Penzionu uplynula doba minimálně 3 měsíce může být na základě jeho žádosti přednostně umístěn za podmínky uhrazení finančního příspěvku ve výši 15.000,- Kč.
156. Odstavec č. 2 Pravidel zní následovně: O tomto přednostním umístění rozhodne Rada město Most na základě doporučení sociální komise. O usnesení rady město Most bude žadatel vyrozuměn písemně.
- Odstavec č. 3 Pravidel zní následovně: Další postup před umístěním se řídí článkem V.
157. Z výše uvedeného **čl. IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod č. 1** je zřejmé, že stěžovatelé nemohli být přednostně umístěni do Domu s pečovatelskou službou, jelikož jejich vstupní poplatek by v jejich případě činil 30.000,- Kč a 2 x 35.000,-Kč, ale skutečná platba byla 15.000,- Kč a 2 x 20.000,-Kč. Dále by stěžovatelé nepřistoupili na podvod korupčního jednání, kdy za úplatu dostanou protislužbu okamžité přijetí do Domu s pečovatelskou službou a předběhli by tak všechny ostatní žadatele zapsaní v pořadníku žadatelů. Na takový podvod stěžovatelé by nikdy nepřistoupili. **Město Most se samo dopouštělo trestního činu a porušení čl. 17 zákaz zneužití práv Úmluvy tím, že město Most vyvíjelo činnost zaměřenou na popření práv a svobod nebo na omezování těchto práv a svobod ve větším rozsahu než Úmluva stanoví** tím, že přímo propagovalo korupční jednání svou vyhláškou Pravidel města Most, konkrétně **článek IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999.** Město Most tak nabádalo svými Pravidly žadatele k nezákonnému jednání korupce a hrubě tak zasáhlo svým negativním příkladem do výchovy občanů, kteří v současné době žijí v omylu, že je možné bez trestu korupčním jednáním předbíhat ostatní pořádané žadatele. Město Most tak k občanům vysílá negativní signál, že za peníze a korupcí je možné vyřešit všechno, zejména přijetí do Domu s pečovatelskou službou.
158. Ústavní soud České republiky zneužil svého práva a poškodil stěžovatele aby tak napomohl městu Most, přitom Ústavní soud České republiky věděl, že město Most svým **článkem IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999** porušuje čl. 17 zákaz zneužití práva Úmluvy.
159. Město Most se vyjádřilo k žalobě (vedené u Okresního soudu v Mostě pod č.j.: 9C 364/2006) ve svém **vyjádření ze dne 20. 6. 2007** prostřednictvím advokáta **JUDr. Daniela Voláka, Jiráskova 413, Litvínov.** Město Most se vyjádřilo na první straně vyjádření **ze dne 20. 6. 2007**, že stěžovatelé byli přijímáni do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou

na základě „**Pravidel pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999**“. Přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v Mostě je v současné době upraveno „**Pravidly pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne 28. 4. 2006**“ (za město Most podepsal ing. Vladimír Bárta, primátor města a Mgr. Pavel Weiss, náměstek primátora), která nahradila Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 (za město Most podepsal ing. Jiří Šulc, starosta města a JUDr. Hana Jeníčková, 3. zástupce starosty). Nová pravidla z roku 2006 jsou totožná s pravidly z roku 1999. Město Most se vyjádřilo na **třetí straně** vyjádření ze dne 20. 6. 2007, že Ministerstvo práce a sociálních věcí dopisem ze dne 16. 10. 2006 zkontrolovalo **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne 28. 4. 2006 neshledalo žádné vady a dokonce tvrdí, že na Dům s pečovatelskou službou v Mostě se nevztahuje zákon č. 100/1988 Sb., ani vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí č. 182/1991 Sb.** Tímto Ministerstvo práce a sociálních věcí **se účastní na organizovaném spolčení** za účelem poškodit stěžovatele.

4.

Porušení čl. 6. právo na spravedlivý proces Úmluvy vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09

160. Ústavní soud byl na nezákonná Pravidla města Most v ústavní stížnosti stěžovateli upozorněn. Ústavní soud České republiky měl dále vyhodnotit, že **Pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 článek IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod 1.,2. a 3.** dokonce propagují korupční jednání tím, že v odstavci 1. za úplatek ve výši 15.000,- Kč bude žadatel přednostně přijat do Domu s pečovatelskou službou.
- Odstavec č. 1 Pravidel zní následovně: Občan, jehož postavení v pořadníku nezakládá právo na umístění do Dům s pečovatelskou službou a od podání žádosti o umístění do Penzionu uplynula doba minimálně 3 měsíce může být na základě jeho žádosti přednostně umístěn za podmínky uhrazení finančního příspěvku ve výši 15.000,- Kč.
- Odstavec č. 2 Pravidel zní následovně: O tomto přednostním umístění rozhodne Rada město Most na základě doporučení sociální komise. O usnesení rady město Most bude žadatel vyrozuměn písemně.
- Odstavec č. 3 Pravidel zní následovně: Další postup před umístěním se řídí článkem V.
161. Z výše uvedeného **čl. IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod č. 1** je zřejmé, že stěžovatelé nemohli být přednostně umístěni do Domu s pečovatelskou službou, jelikož jejich vstupní poplatek by v jejich případě činil 30.000,- Kč a 2 x 35.000,-Kč, ale skutečná platba byla 15.000,- Kč a 2 x 20.000,-Kč z důvodu, že nebydleli v bytě město Most. Tedy Ústavní soud České republiky si **zlovolně vyložil**, že stěžovatelé zaplatili 15.000,-Kč, aby byli přednostně přijati do Domu s pečovatelskou službou podle **čl. IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod č. 1**. Přičemž ani soud okresní ani soud krajský a dokonce ani město Most nikdy neargumentovalo, že by stěžovatelé zaplatili za přednostní umístění, když dokonce ani částka, kterou stěžovatelé uhradili neodpovídá částce za přednostní umístění, ani podle **čl. IV. Přednostní umíst'ování do domu s pečovatelskou službou bod č. 2 o přednostním umístění rozhodne Rada města Most neexistuje** rozhodnutí Rady města Most o přednostním umístění stěžovatelů.
162. Vadné usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09 je důsledek arogance bandy organizovaného zločinu, která je si jistá, že může poškozovat

stěžovatele bez omezení. Právě Ústavní soud České republiky tvoří součást bandy organizovaného zločinu. Z těchto důvodů jsou stěžovatelé uraženi vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09, které porušuje **čl. 6. právo na spravedlivý proces Úmluvy**. Ústavní soud České republiky dal tak najevo svůj negativní postoj k ochraně ústavnosti v České republice a dokonce i negativně vystupuje proti Úmluvě, aby tak **napomohl obrovské chobotnici bandy organizovaného zločinu**.

5.

Porušení čl. 1. Právo respektovat lidská práva Úmluvy vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09

163. Ústavní soud České republiky svým vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09 dal najevo negativní postoj k Úmluvě, protože jediné Ústavní soud České republiky svým rozhodnutím zastupuje Českou republiku při rozhodování o ochraně lidských práv a svobod. Tím, že Ústavní soud České republiky jako poslední instituce v rozhodování o lidských právech a svobodách rozhodl negativně v jednoduchém sporu, dal najevo, že Česká republika nehodlá dodržovat mezinárodní smlouvy jakou je Úmluva. Úmluva chrání u občanů Evropského společenství ta nejzákladnější lidská práva a svobody, které jsou běžně porušována v zemích třetího světa. Přesto Česká republika neváhá porušit hned několik základních lidských práv u stěžovatelů.
164. Úkolem Ústavního soudu České republiky je kontrolovat dodržování základních lidských práv a napravovat případná porušení těchto práv. Ústavní soud České republiky svým vadným usnesením ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09 úmyslně poškodil pověst stěžovatelů, když v odůvodnění uvedl, že stěžovatelé uhradili městu Most 15.000,- Kč za přednostní umístění do Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Ústavní soud České republiky vycházel ze spisu vyžádaného od Okresního soudu v Mostě, ve kterém se nikde nenachází informace, že by stěžovatelé platili 15.000,- Kč a 20.000,-Kč za přednostní umístění do Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Ústavní soud České republiky úmyslně se snaží poškodit stěžovatele a navodit dojem, že stěžovatelé se zapojili do korupčního jednání podplácení města Most, aby byli přednostně umístěni do Domu s pečovatelskou službou v Mostě. Tímto lživým odůvodněním zasahuje Ústavní soud České republiky do osobnostních práv stěžovatelů a úmyslně je uráží a společensky poškozují.
165. Takovéto svévolné lživé ničím nepodložené odůvodnění Ústavního soudu České republiky je výsledek pyramidovitého jednání bandy organizovaného zločinu od nejnižších složek státní moci výkonné a soudní, kterou završuje právě Ústavní soud České republiky s cílem dokonat předem naplánovaný podvod urazit, poškodit, pomluvit a nepřiznat základní lidská práva stěžovatelům. Stěžovatelé jsou názoru, že **jednání státní moci zákonodárné, výkonné a soudní je hrozbou nejen pro stěžovatele, ale trvale společensky nebezpečné pro lid České republiky, neboť je hrozbou trvalou velmi perfektně organizovanou a řízenou**.
166. Ústavní soud České republiky je jako poslední záchrana stěžovatelů před vadnými rozhodnutími soudů nižších stupňů, přesto se Ústavní soud České republiky uchýlil k podlému kroku a úmyslně neochránil základní lidská práva stěžovatelů a tím úmyslně vědomě napomohl bandě organizovaného zločinu, kterého je sám Ústavní soud České republiky členem. Ústavní soud České republiky svým vadným usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09 porušil čl. 1. Právo respektovat lidská práva Úmluvy.

Porušení vnitrostátních zákonů

167. Přijímání do zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě se řídí zákonem č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení.
168. V Pravidlech pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne 29. 3. 1999 článku 1. Úvodní ustanovení se píše, že se tato pravidla řídí zákonem č. 40/1964 Sb., občanský zákoník a zákona č. 102/1992 Sb.
169. Dále uvádí město Most ve vyjádření na str. 3, že zařízení jsou **byty zvláštního určení**. stěžovatelé jen doplňují, že podle ustanovení § 10 odst. 1) zák. č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník stanoví *“Byty v domech zvláštního určení jsou byty v domech s pečovatelskou službou 5) a v domech s komplexním zařízením pro zdravotně postižené občany.”*
170. Znamená to, že byty zvláštního určení se nachází v domech s pečovatelskou službou, tedy i v Domě s pečovatelskou službou v Mostě. Odkaz v tomto ustanovení pod číslem 5) odkazuje na ustanovení § 49 vyhlášky ministerstva práce a sociálních věcí ČR č.182/1991 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon ČNR č. 114/1988 Sb., o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, který vysvětluje, že pečovatelská služba je **sociální péče** a uvádí komu se poskytuje pečovatelská služba a za jakou úhradu.
171. Přijímání do **zařízení sociální péče** Domu s pečovatelskou službou v Mostě se řídí zákonem č. 114/1988 Sb. o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení kde podle ustanovení § 40 **obec v samostatné působnosti působí k překonávání nepříznivé životní situace občanů, kteří potřebují zvláštní pomoc** a poskytuje občanům, kteří potřebují zvláštní pomoc, systematickou výchovnou a poradenskou péči v zařízeních sociální péče, která spravuje. Jakým ustanovením se řídí přijímání seniorů do zařízení soc. péče stěžovatelé popsali ve žalobě v bodě IV., pouze soudu jen znovu opkují toto ustanovení.
172. Město Most tedy **úmyslně soudu zatajuje** výše popsaná ustanovení týkající se přijímání seniorů do **zařízení sociální péče** Domu s pečovatelskou službou v Mostě. město Most je vlastníkem a provozovatelem tohoto **zařízení sociální péče**, musí znát a také velmi dobře zná zákony týkající se přijímání seniorů do **zařízení sociální péče** což dokazuje, jak velmi perfektně až mistrovsky se město Most ve svém vyjádření snaží soudu úmyslně chybně podsunout všechny možná ustanovení, která by dokládala, že **zařízení sociální péče** Dům s pečovatelskou službou v Mostě není zařízení soc. péče, což je samozřejmě lež.
173. Jestliže si město Most protiřečí, samo o sobě to vrhá špatný dojem na město Most, který se zjevně snaží úmyslně soud zmást. Na dokumentech jako důkazy žaloby č.1, 11, 12 atd. všude se vyjadřuje samo město Most o zařízení jako o zařízení soc. péče, naopak zcela nelogicky ve vyjádření město Most jako o bytech zvláštního určení. Tento protiklad výroků města Most svědčí o tom, že **město Most je si vědomo**, že podvedlo stěžovatele úmyslně a hledá klíčky jak podvod zamaskovat.
174. Jakým ustanovením se řídí přijímání seniorů do zařízení soc. péče stěžovatelé popsali v žalobě ze dne 26. 11. 2006 v bodě IV., pouze soudu jen znovu opakuji toto ustanovení. Přijímání do

zařízení sociální péče Domu s pečovatelskou službou v Mostě se řídí zákonem č. 114/1988 Sb. o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení kde podle ustanovení § 40 **obec v samostatné působnosti působí k překonávání nepříznivé životní situace občanů, kteří potřebují zvláštní pomoc** a poskytuje občanům, kteří potřebují zvláštní pomoc, systematickou výchovnou a poradenskou péči v zařízeních sociální péče, která spravuje. Jakým ustanovením se řídí přijímání seniorů do zařízení soc. péče stěžovatelé popsali ve žalobě v bodě IV., pouze soudu jen znovu opakuji toto ustanovení.

IV. PROHLÁŠENÍ O VYČERPÁNÍ VNITROSTÁTNÍCH OPRAVNÝCH PROSTŘEDKŮ VE SMYSLU ČLÁNKU 35 ODS. 1 ÚMLUVY

175. Stěžovatelé se obrátili žalobou o bezdůvodné obohacení na Okresní soud v Mostě, který stěžovatelé poškodil, dále stěžovatelé podali opravný prostředek odvolání ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který stěžovatelé poškodil také. Následně se stěžovatelé obrátili ústavní tížností na Ústavní soud v Brně, který usnesením **ze dne 30. 6. 2009** sp. zn.: IV. ÚS 893/09 ústavní stížnost odmítl, aby tak úmyslně, plánovaně odepřel práva stěžovatelů.
176. Protože proti usnesení Ústavního soudu v Brně neexistuje opravný prostředek v České republice, tímto stěžovatelé vyčerpali veškeré vnitrostátní právní prostředky k nápravě.
177. Vadné usnesení Ústavního soudu v Brně je ze dne 30. 6. 2009 lhůta pro podání stížnosti k Evropskému soudu pro lidská práva vyprší dne 30. 12. 2009 proto je stížnost podávána správně ve lhůtě šesti měsíců podle čl. 47 Jednacího řádu ESLP.

V. PŘEDMĚT STÍŽNOSTI A PŘEDBĚŽNÉ NÁROKY NA SPRAVEDLIVÉ ZADOSTIUCINĚNÍ

178. Při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména ke způsobu jednání, míře zavinění, závažnosti, rozsahu, době trvání a následkům protiprávního jednání. Stěžovatelé tvrdí, že úmyslně předem naplánovaným vadným usnesením Ústavního soudu v Brně **ze dne 30. 6. 2009** sp. zn.: IV. ÚS 893/09 došlo k plánovanému systémově řízenému poškození stěžovatelů třístupňovým soudním řízením, které bezpochyby vedlo k nespravedlivému soudnímu procesu a diskriminaci stěžovatelů, tímto byla porušena základní práva stěžovatelů zaručená Úmluvou na spravedlivý soud. Stěžovatelé jsou lidé oslabení věkem a nemocemi, jsou to lidé staršího data narození, kteří v České republice za žádných okolností nemohli a nemohou uspět proti organizovanému spolčení státního aparátu, kterou představuje **státní moc zákonodárná, výkonná a soudní České republiky. Nedá se tedy hovořit, že došlo nedopatřením k chybě v rozhodování státní moci zákonodárné, výkonné a soudní, protože k nedopatření nedošlo, ale došlo tak k plánovaně velmi pečlivě řízenému systému bandy organizovaného zločinu, kterou představuje v České republice státní moc zákonodárná, výkonná a soudní. Všechny tyto složky státní moci na všech rozhodovacích úrovních, velmi organizovaně v rozporu s ústavním pořádkem a mezinárodními úmluvami spolupracovali, aby poškodili stěžovatele.**

179. Stěžovatelé zákonitě nemohli ani nemůžou proti takovému organizovanému spolčení uspět, jak dokládá tato jejich stížnost k ESLP, kterou se rozhodli podrobně popsat skutečný stav věci, aby nemohlo dojít k jakémukoliv zpochybnění. Je velmi obdivuhodné, že v jejich pokročilém věku dokážou stěžovatelé čelit psychickému nátlaku. Psychické ubližování stěžovatelům je obrovské, stěžovatelé jsou ve stresu, špatně spí a jejich psychický stav je narušován.
180. Stěžovatelé byli vychováni ještě v době, kdy platilo právo, dodržovalo se slovo a celý život poctivě pracovali a na sociální služby si platili daň na spoluúčasť ve stáří, proto by soud měl vzít v úvahu, že to jsou právě tyto hodnoty, pro které byli vychováni a kterými se celý život řídili. Proto v jejich pokročilém věku se nemohou smířit s tím, že jsou v pokročilém věku poškozováni **státní mocí zákonodárnou, výkonnou a soudní**. Poškozování soudní mocí je evidentní z rozdílných nesprávných odůvodnění soudů, kterou završuje právě napadené vadné usnesení Ústavního soudu v Brně **ze dne 30. 6. 2009** sp. zn.: IV. ÚS 893/09.
181. Státní moc zákonodárná úmyslně poškodila stěžovatele, jelikož stěžovatele se obrátili na Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky, Senát Parlamentu České republiky, Vládu ČR a její poradní orgány, Radu vlády pro lidská práva, Radu vlády pro seniory a stárnutí populace, zmocněnce vlády pro lidská práva, JUDr. Otakara Motejla, veřejného ochránce práv, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Státní zastupitelství a jiné. Všichni odpověděli jednotně, že se žádné nezákonné jednání nestalo, nebo aby se stěžovatelé soudili a sami si tak zjednali nápravu, místo, aby nápravu zjednal státní aparát.
182. Ústava ČR zákon č.1/93 Sb.:
 Čl. 1
 (1) Česká republika je svrchovaný, jednotný a demokratický právní stát založený na úctě k právům a svobodám člověka a občana.
 (2) Česká republika dodržuje závazky, které pro ni vyplývají z mezinárodního práva.
 Čl. 2
 (3) Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.
 (4) Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.
 Čl. 3
 Součástí ústavního pořádku České republiky je Listina základních práv a svobod.
 Čl. 4
 Základní práva a svobody jsou pod ochranou soudní moci.
 Z.č.2/93 Sb.Listina základních práva a svobod:
 Čl.1
 Lidé jsou svobodní a rovni v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezcizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné.
 Čl.37
 (2) Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.
 (3) Všichni účastníci jsou si v řízení rovni.
183. Stěžovatelé se od roku 2004 domáhají navrácení jim odcizených peněz městem Most. Za tuto dobu penále a úroky z prodlení dosahují vysoké výše.

184. Stěžovatelům dále za dobu od roku 2004 vznikla velmi velká újma morální, kdy trpěli psychicky. Morální újma, kterou úmyslně způsobovalo město Uherské Hradiště a dále Česká republika prostřednictvím soudů a téměř celého státního aparátu, který se nazývá státní správa, způsobila, že se stěžovatelé psychicky vysilovali a nemohli se tak věnovat svým zájmům, rodině a přátelům.
185. Stěžovatelé žádají, aby Evropský soud pro lidská práva **sám rozhodl a přiznal** částku podle čl. 41 Úmluvy **spravedlivého zadostiučinění z titulu náhrady morální újmy** a jako výdaje spojené s podáním stížnosti částku, kterou soud uzná za spravedlivou po spoustě let trpění stěžovatelů. Stěžovatelé takovou částku nemůžou vyčíslit z důvodu, že je pro stěžovatele těžké určit výši částky, když by přihlédli zejména ke způsobu jednání, vydírání a diskriminaci, které bylo vědomé, úmyslné, naplánované stěžovatele poškodit státním aparátem, který má povinnost chránit jejich práva, na míře zavinění, závažnosti, rozsahu, době trvání a následkům protiprávního jednání celé soudní moci, nevídaně perfektně organizované bandy organizovaného zločinu, který navenek vystupuje jako seriózní státní aparát.

VI. PROHLÁŠENÍ O ŘÍZENÍ PŘED JINÝMI MEZINÁRODNÍMI INSTITUCEMI

186. Případ nebyl předložen žádné jiné mezinárodní vyšetřovací nebo smírčí instanci a žádná taková instance se důvody uvedenými v této stížnosti nezabývá, ani nezabývala.

VII. SEZNAM PŘÍLOH

187. Přílohy:
- 1) dokument žalovaného s názvem *Informace pro žadatele o umístění do zařízení sociální péče*.
 - 2) příjmový pokladní doklad ze dne 23. 8. 2004 číslo 6967 Hejdukova.
 - 3) příjmový pokladní doklad ze dne 21. 6. 2004 číslo 5795 Blaho.
 - 4) příjmový pokladní doklad ze dne 6. 6. 2001 číslo 326 Šnorychovi.
 - 5) smlouva o poskytnutí finančního příspěvku ze dne 23. 8. 2004 Hejdukova..
 - 6) smlouva o poskytnutí finančního příspěvku ze dne 21. 6. 2004 Blaho.
 - 7) smlouva o poskytnutí finančního příspěvku ze dne 6. 6. 2001 Šnorychovi.
 - 8) nájemní smlouva s organizací žalovaného ze dne 23. 8. 2004 názvu Mostecká bytová a.s. Hejdukova.
 - 9) nájemní smlouva s organizací žalovaného ze dne 23. 6. 2004 názvu Mostecká bytová a.s. Blaho.
 - 10) rozhodnutí o přijetí do zařízení soc. péče ze dne 6. 6. 2001 manžele Šnorychovi
 - 11) prohlášení ze dne 06. 11. 2002 Hejdukova.
 - 12) zařazení do pořadníku čekatelů ze dne 18. 6. 2002
 - 13) pokus o smír Hejdukova ze dne 23. 8. 2006.
 - 14) pokus o smír Blaho ze dne 23. 8. 2006.
 - 15) pokus o smír Šnorychovi ze dne 22. 10. 2006.
 - 16) odpověď žalovaného stěžovatelce č. 1) ze dne 13. 9. 2006
 - 17) odpověď žalovaného stěžovatelů č. 2) ze dne 13. 9. 2006

- 18) odpověď žalovaného stěžovatelům č. 3) a č. 4) ze dne 01. 11. 2006
- 19) poslední výzva k vrácení hotovosti ze dne 22. 11. 2006 stěžovatelky č. 1)
- 20) poslední výzva k vrácení hotovosti ze dne 22. 11. 2006 stěžovatele č. 2)
- 21) poslední výzva k vrácení hotovosti ze dne 22. 11. 2006 stěžovatelům č. 3) a č. 4)
- 22) zaslání poslední výzvy poštou pro špatnou práci el. podatelny žalovaného dne 29. 11. 2006
- 23) žaloba k Okresnímu soudu v Mostě ze dne 29. 11. 2006 (doručeno 30. 11. 2006) sp. zn. 9C 364/2006
- 24) město Most se vyjádřilo k žalobě (vedené u Okresního soudu v Mostě pod č.j.: 9C 364/2006) ve svém vyjádření ze dne 20. 6. 2007 prostřednictvím advokáta JUDr. Daniela Voláka, Jiráskova 413, Litvínov.
- 25) pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku města Most ze dne **29. 3. 1999.**
- 26) pravidla pro přijímání občanů do domů s pečovatelskou službou v majetku společnosti Mostecká bytová, a. s. ze dne **28. 4. 2006**
- 27) replika stěžovatelů ze dne 5. 7. 2007
- 28) rozsudek Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007 sp. zn. 9C 364/2006-84
- 29) odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 8. 2007, sp. zn. 9 C 364/2006-84.
- 30) rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 1. 2009 sp.zn. 9Co 982/2007-143
- 31) ústavní stížnost ze dne 10. 4. 2009
- 32) odmítavé usnesení Ústavního soudu České republiky ze dne 30. 6. 2009 sp. zn.: IV. ÚS 893/09
- 33) sdělení Mgr. Eva Vetýškové, státní zástupkyně Okresního státní zastupitelství ze dne 10. 7. 2009 č.j. 1ZN 7115/ 2009-2
- 34) stížnost ze dne 21. 7. 2009 ke Krajskému státnímu zastupitelství v Ústí nad Labem
- 35) sdělením JUDr. Václava Vaňka, státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ústí nad Labem ze dne 14. 8. 2009 č.j.: 2 KZN 376/2009-11 o odložení
- 36) odpověď Anny Šabatové, zástupkyně veřejného ochránce práv ze dne 17. 3. 2005 sp.zn.: 159/2005/VOP/ZG
- 37) otevřený dopis ze dne 22. 11. 2005 panu Václavu Klausovi, prezidentovi České republiky – pouze v digitální podobě z důvodu obsáhlosti
- 38) Petice o systému masového porušování lidských práv páchaných na seniorech ze dne 24. 11. 2005 zasláná Vládě ČR - (pouze v elektronické podobě)
- 39) dopis ze dne 11. 3. 2006 (doručeno dodejkou 13. 3. 2006) Vládě ČR, že neodpověděla na dopis 24. 11. 2005 s Peticí – Otevřeným dopisem.
- 40) odpověď Jana Birkeho, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády ze dne 21. 4. 2006 č.j.:08856/06-OSV
- 41) odpověď Jana Birkeho, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády ze dne 19. 5. 2006 č.j.:10917/06-OSV, věc předává na MPSV
- 42) odpověď Jana Birkeho, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády ze dne 6. 6. 2006 č.j.:12262/06-OSV, věc předává na MPSV
- 43) odpověď Jana Birkeho, ředitel Sekce kabinetu předsedy vlády ze dne 11. 7. 2006 č.j.:13979/06-OSV, věc předává na MPSV

44) odpověď Jana Nováka, vedoucí Úřadu vlády České republiky ze dne 18. 1. 2007 č.j.:00218/07-OSV, že „*Ministerstvo práce a sociálních věcí se opakovaně vyjadřovalo o vybírání vstupních poplatků formou darovacích smluv nedochází k porušování platných právních předpisů...*“

45) odpověď MUDr. Džamily Stehlikové, ministryně vlády pro lidská práva ze dne 28. 6. 2007 č.j.:07009/07-KLP, „*Doporučuji Vám si udělat právní rozbor a zvážit šance na úspěch v případném soudním sporu.*“

46) odpověď Rady vlády České republiky pro lidská práva odpověděla ze dne 20. 6. 2006 č.j.:11115/06-RLP

47) odpověď Vlády České republiky ze dne 23. 5. 2007 č.j.:07486/07-OSV, Vaše podání předávám Radě vlády pro seniory a stárnutí populace a zmocněnci vlády pro lidská práva panu ing. Janu Litomiskému.

48) odpověď Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 6. 2006 č.j.2006/33246-22

49) dokument s názvem „O vydírání seniorů v České republice“

VIII. PROHLÁŠENÍ A PODPIS

1.

188. Stěžovatelé a jejich zástupce **výslovně** dávají Evropskému soudu pro lidská práva na vědomí a prohlašují, aby **ve všech rozhodnutích, nálezech a písemnostech týkajících se této věci (třeba statistikách, výročních správách apod.) nebo v jiných písemnostech v souvislosti s touto věcí uváděl soud vždy:** stěžovatelů celé jméno, příjmení, datum narození, adresu trvalého bydliště stěžovatelů a národnost. Doba **úmyslného** utajování těchto základních údajů utajovaná za totalitního režimu v České republice se nemusí aplikovat v současné demokratické společnosti. Žádný právní předpis Evropskému soudu pro lidská práva **nenářizuje** anonymizovat údaje stěžovatelky a jejího zástupce, pokud stěžovatelka a jejího zástupce anonymizováním **nesouhlasí**.

189. Stěžovatelé a jejich zástupce tak žádají z důvodu toho, že Česká republika úmyslně zatajuje tyto informace i když se zatajováním a anonymizací občané nesouhlasí a necítí se být nějak ohroženi.

My, jako stěžovatelé a já, jako zástupce si nepřejeme anonymizovat naše výše uvedená data.

2.

190. Stěžovatelé žádají podle čl. 40 Jednacího řádu ESLP, **Naléhavé sdělení o podané stížnosti.** V naléhavém případě může tajemník Soudu se souhlasem předsedy senátu informovat dotčenou smluvní stranu o podané stížnosti a o jejím stručném obsahu, a to všemi dostupnými prostředky a aniž by bylo bráněno jiným procesním krokům v řízení.

3.

191. Žádost podle čl. 41 Jednacího řádu ESLP, aby Senát nebo jeho předseda rozhodnul o přednostním projednání.

192. Stěžovatelé žádají podle **čl. 41 Jednacího řádu ESLP, aby Senát nebo jeho předseda rozhodnul o přednostním projednání** této stížnosti z důvodu pokročilého věku stěžovatelů.

Zástupce stěžovatelů zastupuje v jiné stížnosti vedenou u Evropského soudu pro lidská práva pod číslem jednacím **8875/08 ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008)**, kterou podali manželé Jan a Anna Hráčkových bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, Česká republika. Stížnost ze dne 10. 2. 2008 manželů Hráčkových se týká absolutně stejného úmyslného porušení článků Úmluvy jako u stěžovatelů z města Most, kde v obou stížnostech se jedná **o systém masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v České republice**. Tento systém se týká, že stěžovatelé manželé Hráčkovi z Uherského Hradiště a stěžovatelé z města Mostu byli nuceni platit vstupní poplatek formou nuceného daru do zařízení sociální péče provozovaných městy Uherské Hradiště a Mostu z důvodu, že nevrátí městům městský byt, protože žijí ve vlastním bytě.

193. Jelikož manželé Hráčkovi z Uherského Hradiště podali k ESLP stížnost **číslo 8875/08 dne 10. 2. 2009** a do dnešního dne, to je již 20 měsíců, je ESLP nečinný, čímž poškozují stěžovatele Hráčkovi a dává výhodu České republice jako poškozovateli.
194. Jelikož stěžovatelé nechtějí, aby ESLP jednal podobně jako u stěžovatelů Hráčkových, žádají podle čl. 41 Jednacího řádu ESLP, aby Senát nebo jeho předseda rozhodnul o přednostním projednání této stížnosti z důvodu pokročilého věku stěžovatelů.
195. V České republice soudy takovéto praktiky používají zcela běžně, kdy soudy úmyslně porušují neúměrně lhůty ke svým úkonům, aby tak dali prostor a napomohli poškozovateli a soudy sami tím poškodili spořádaného člověka žijícího v Evropské unii, který hájí svá práva. Zástupce stěžovatelé již sám takovéto nezákonné praktiky Krajského soudu v Ústí nad Labem může doložit u žaloby č.j.:10C 260/2006, kdy spořádaný občan Michal Krajč, žijící v zařízení sociální péče Domově důchodců v Roudnici nad Labem již zemřel a tím se město Roudnici nad Labem zbavilo člověka domáhajícího se svých práv. Pan Michal Krajč musel také zaplatit vstupní poplatek ve formě daru ve výši 55.500,- Kč do zařízení sociální péče Domova důchodců v Roudnici nad Labem, protože nežil v bytě města Roudnice nad Labem. Z výše uvedeného je jednoznačné, že soudy a státní aparát úmyslně kladou překážky seniorům domáhajících se svých základních lidských práv. Vše vypadá jako kdyby stejným způsobem postupoval i ESLP, který 20 měsíců neučinil žádný úkon ve věci stížnosti č. **8875/08 ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008)**, kterou podali manželé Jan a Anna Hráčkových.
196. Tím došlo, že některý úředník z ESLP potajmu vyrozuměl Českou republiku o podané stížnosti manželů Hráčkových. Od tohoto okamžiku město Uherské Hradiště přistoupilo k radikálnímu řešení se stěžovateli manželi Hráčkovými, kdy město Uherské Hradiště stěžovatelům opakovaně telefonicky nabízelo vrácení vstupního poplatku, zvalo si je na jednání na městský úřad a opakovaně je telefonicky vyzývalo, že si musí peníze převzít do konce roku 2009 a sdělovalo jim aby stěžovatelé svému zástupci Jiřímu Krejzovi odebrali plnou moc a podepsali, že se zřikají všech prostředků zadostiučinění.

4.

197. Žádost podle čl. 42 Jednacího řádu ESLP, Spojení a souběžné projednání stížností č. 8875/08 ze dne 10. 2. 2009.
Stěžovatelé žádají podle **čl. 42 Jednacího řádu ESLP, Spojení a souběžné projednání stížností č. 8875/08 pátá sekce ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008)**, kterou podali manželé Jan a Anna Hráčkových bytem Penzion pro seniory v Uherském Hradišti, Kollárova 1243, 686 01 Uherské Hradiště, Česká republika s touto stížností stěžovatelů z Domu s pečovatelskou službou v Mostě.

1. Senát může na žádost stran nebo z vlastní iniciativy nařídit spojení dvou nebo několika stížností.

2. Předseda senátu může po projednání se stranami nařídit, aby stížnosti, přidělené stejnému senátu byly projednány souběžně, aniž by předcházelo rozhodnutí senátu o formálním spojení stížností.

198. U této podávané stížnosti i u stížnosti č. **8875/08 pátá sekce ze dne 10. 2. 2009 (poštovní razítko 11. 2. 2008)**, kterou podali manželé Jan a Anna Hráčkových jde o **systém masového porušování lidských práv páchaných na seniorech v České republice**. Stejný systém se týká jak manželů Hráčkových z Uherského Hradiště, tak i stěžovatelé z města Mostu, kteří byli nuceni platit vstupní poplatky formou nuceného daru do zařízení sociální péče provozovaných městy Uherské Hradiště a Mostu z důvodu, že nevrátí městům městský byt, protože žijí ve vlastním bytě. V obou případech se jedná o stejný systém poškozování stěžovatelů, který se plošně používá při poškozování seniorů v České republice, kteří žádají přijetí do zařízení sociální péče. Jelikož se jedná o stejný úmyslně promyšlený systém vymáhání vstupních poplatků, které musí stěžovatelé uhradit formou darovací smlouvy, do zařízení sociální péče, který je proveden identicky stejným způsobem jak ve městě Uherské Hradiště, tak i ve městě Most, žádají stěžovatelé o **Spojení a souběžné projednání stížností**.

5.

199. **Prohlašuji podle mého nejlepšího vědomí a svědomí, že všechny informace uvedené v tomto formuláři jsou pravdivé.**

V Roudnici nad Labem dne 10. prosince 2009

Zdeňka Hejduková
stěžovatelka č. 1)

Pavol Blaho
stěžovatel č. 2)

Jiří Šnorych
stěžovatel č. 3)

a Ilonka Šnorychová
stěžovatelka č. 4)

zastoupení

Jiřím Krejzou mladším
zástupce